

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 14.2.1996
KOM(96) 44 lopull.

VOL. I

**KOMISSION EHDOTUKSET
maataloustuotteiden hinnoista
ja liitännäistoimenpiteistä
(1996-1997)**

OSA I

Perustelut

Komissio esittää tässä maataloustuotteiden hintoja markkinointivuonna 1996/1997 ja eräitä liitännäistoimenpiteitä koskevat ehdotuksensa. Teksti jakautuu kolmeen osaan:

- Osa I : Perustelut
Osa II : Rahoitukselliset vaikutukset
Osa III : Oikeudelliset välineet

Osan I sisältö

Sivu

Johdanto	.....
A. <u>Yleiset näkökohdat</u>	.....
I. Yleinen taloudellinen tilanne	.....
II. Maatalouden suhdanteet vuonna 1995	.....
III. Maatalouden valuuttatoimenpiteet ja talousarvio	.....
IV. Eräiden tuotteiden välivaiheen näkymät	.....
V. Hintaehdotukset ja liitännäistoimenpiteet	.....
B. <u>Tuotekohtaiset perustelut</u>	.....
1. Peltokasvit	.....
2. Vilja	.....
3. Valkuaiskasvit ja pellavansiemen	.....
4. Palkokasvit	.....
5. Riisi	.....
6. Sokeri	.....
7. Oliiviöljy	.....
8. Kuitukasvit	.....
9. Viini	.....
10. Hedelmät ja vihannekset	.....
11. Maito ja maitotuotteet	.....
12. Naudan- ja vasikanliha	.....
13. Lampaanliha ja vuohenliha	.....
14. Sianliha	.....
15. Tupakka	.....
C. <u>Liitteet</u>	.....
I. Valkuaiskasvi- ja öljypellava-alan tarkastuskertomus	.....
II. Kertomus naudan- ja lampaanliha-aloista	.....

D. Taulukot

1. Eri maataloustuotteita koskevat hintaehdotukset ecuina x
2. Vakauttajat ja tuotantokynnykset x
3. Taloudellisten indeksien kehitys x

JOHDANTO

Tämä vuonna hintojen vahvistaminen jatkaa vakaiden hintojen ja tukien politiikkaa, jota on sovellettu vuoden 1992 uudistuksesta lähtien.

Peltoviljelyalalla hinnat ja tuet määrättiin vuonna 1992 toistaiseksi, ja uusia päätöksiä ei vaadita nykyhetkellä. Muille aloille tässä paketissa ehdotetaan muuttumattomia hintoja ja tukia.

Tukitason vakaus ei kuitenkaan merkitse politiikan pysähtyneisyyttä. Vuonna 1992 uudistetuilla aloilla ehdotetaan kahta tärkeää yksinkertaistamistoimenpidettä: viljelykiertoon kuuluvan ja kuulumattoman kesannoinnin määrän yhdenmukaistamista ja yhden ainoan palkkion käyttöönottoa nuorille härille voimassa olevan kahden vuotuisen palkkion sijasta.

Tämä hintapaketti tulisi myös nähdä sen jatkuvan tapahtumasarjan valossa, joka koskee vuoden 1992 uudistuksen ulkopuolelle jääneiden alojen uudistamista. Uudesta riisialaa koskevasta järjestelmästä sovittiin viime joulukuussa. Neuvostossa käydyt keskustelut hedelmä- ja vihannesalaa koskevan järjestelmän uudistuksesta ovat edistyneet hyvin. Komissio on ilahtuneena todennut Italian puheenjohtajakauden aikomuksen aloittaa uudelleen keskustelut ehdotetusta viinialan järjestelmän uudistuksesta. Komissio aikoo esitellä ehdotukset oliiviöljyalaa koskevan järjestelmän uudistamisesta lähitulevaisuudessa.

Tämän vakauteen ja tiettyihin yksinkertaistamistoimenpiteisiin perustuvan paketin yhtenä tavoitteena on myötävaikuttaminen tuhlausta ja petosta vastaan käytävään taisteluun ja vakaan taloudellisen hallinnon kehittäminen. Komissio kehottaa voimakkaasti neuvostoa kunnioittamaan tämän tavoitteen ensiarvoista tärkeyttä.

A. YLEISET NÄKÖKOHDAT

1. Yleinen taloudellinen tilanne

Taloukasvun oltua suhteellisen voimakasta vuonna 1994 (2,8 prosenttia), Euroopan yhteisön talouden kasvu jatkui samansuuntaisella, 2,7 prosentin vauhdilla vuonna 1995 viimeisten käytettävissä olevien virallisten arvioiden mukaan. Eräiden suurempien kansantalouksien (esim. Saksa ja Ranska) taloukasvu osoitti kuitenkin hidastumisen merkkejä vuoden jälkipuoliskolla, mikä voi johtaa vuoden 1995 luvun tarkistamiseen alaspäin. Kasvun odotetaan yhä kääntyvän nousuun vuoden 1996 jälkipuoliskolla, jolloin luku koko vuoden osalta on 2,6 prosenttia. Vuonna 1997 kasvun ennustetaan (hieman) nopeutuvan.

Yksityisen kulutuksen odotetaan elpyvän vähitellen kasvavan työllisyyden ja reaali-palkan lievän nousun seurauksena. Työttömyyden odotetaan laskevan keskimäärin vuoden 1995 luvusta 10,7 prosenttia 10,3 prosenttiin vuonna 1996 ja hiukan alle 10 prosenttiin vuonna 1997. Inflaatio pysynee matalana vuonna 1996 (3 prosenttia) ja tulee laskemaan edelleen 2,7 prosenttiin vuonna 1997 lievän kasvun ja maltillisten palkankorotusten ansiosta.

2. Maatalouden suhdanteet vuonna 1995

Mainittuna vuonna toteutettiin vuoden 1992 uudistuksen viimeinen osa. Yhteisön maatalouden taloudellinen tilanne parani edelleen ja voimistui entisestään. Maatalouden sääolosuhteet olivat melko tyydyttävät useimmilla Euroopan unionin alueilla, mutta suuressa osassa Iberian niemimaata maanviljelijöiden täytyi ponnistella poikkeuksellisen korkeita lämpötiloja ja neljättä peräkkäistä kuivuusvuotta vastaan.

Tärkeimmät maatalouden markkina-alueet

Vuonna 1995 yhteisön **viljantuotannon** arvioidaan olevan 175 miljoonaa tonnia, mikä on hiukan enemmän kuin 172 miljoonaa tonnia vuonna 1994. Viljan kylvöalan hiukan yli 2 prosentin kasvu, jonka aiheutti viljelykäytöstä poistetun peltoalan vähentyminen 3 prosentilla ja siirtyminen öljysiemenistä leipäviljaan (syynä öljysiementen perusalueen liiallinen laajentaminen), tasoittui osittain satojen laskulla (Espanja ja Portugali). Toisaalta muiden jäsenvaltioiden sadot kasvoivat huomattavasti, erityisesti Pohjois-Euroopassa.

Alussa markkinahinnat ovat laskeneet, tosin viiveellä, uudistuksen yhteydessä käyttöön otettuja interventiohintoja. Myöhemmin nämä hinnanlaskut ovat kuitenkin lieventyneet joillakin markkinoilla, joissakin maissa eräiden vihreiden kurssien peräkkäisten devalvaatioiden tai tuotannon laskusta johtuvan ylijäämävarastojen vähentymisen ja interventiovarastojen suurimittaisen käytön myötä, sekä muiden tekijöiden ansiosta (sadon laatu, tuottajien ja kerääjäjärjestöjen markkinoilta pidättämät määrät, hintojen nousu kansainvälisillä markkinoilla jne.). Esimerkiksi vuoden 1995 joulukuun lopussa yhteisön vehnän hinta oli 23 prosenttia korkeampi kuin Rouenin interventiohintaa ja 48 prosenttia korkeampi kuin Milanon hinta. Viljelykäytöstä poistetun peltoalan vähenemisen sellaisten maiden osalta, jotka ovat tai eivät ole viljelykierrossa, sekä maailmanmarkkinahintojen tasaantumisen odotetaan helpottavan tilannetta hieman.

Öljysiemenille kylvetty ala väheni yleisesti ottaen vuonna 1995 edelliseen vuoteen verrattuna vuonna 1994/95 tapahtuneen tasaustuen leikkauksen vuoksi, mikä taas johtui taatun enimmäismäärän (TEM) ylityksestä tietyissä jäsenvaltioissa. Erityisen merkittävästi öljysiemenille kylvetty ala väheni elintarvikekäyttöön kasvatettujen öljysiementen osalta (keskimäärin noin 8 prosenttia). Muuhun kuin elintarvikekäyttöön tarkoitettulle öljysiemenelle kylvetyn alan huomattava kasvu korvasi kuitenkin tämän vähennyksen osittain (57 prosentin kasvu vuoteen 1994 verrattuna kaikkien öljysiementen osalta ja yli 70 prosentin kasvu rapsin osalta).

Öljysiementen kokonaistuotannon (elintarviketuotanto ja muu tuotanto) odotetaan olevan noin 12,3 miljoonaa tonnia vuonna 1995, mikä merkitsee lievää laskua edelliseen vuoteen verrattuna. Muuhun kuin elintarvikekäyttöön tarkoitettujen öljysiementen osuuden odotetaan kasvavan 1,4 miljoonasta 2,2 miljoonaan tonniin, mikä merkitsee vähän alle 60 prosentin kasvua yhdessä vuodessa.

Laskettuaan jyrkästi vuonna 1994 **sokerintuotanto** kasvoi hieman vuonna 1995 (keskimäärin + 3,6 prosenttia koko Euroopan unionin osalta) sokeriruon viljelyalueen ja sokerin tuotoksen lievän kasvun seurauksena. Sokerin tuotos pysyi kuitenkin vuoden 1993 tason alapuolella.

Vuonna 1995 yhteisön **viinisato**, joka alustavien arvioiden mukaan on noin 150 miljoonaa hehtolitraa, pysyy tällä samalla tasolla kolmantena peräkkäisenä vuonna. Tämä on huomattavasti vähemmän kuin vuonna 1992 tai jopa vuonna 1993, jolloin sato jäi suhteellisen vaatimattomaksi. Tuotanto on vähentynyt useimmissa tuottajamaissa huonojen sääolojen ja joissakin tapauksissa vähentyneen viljelyalan takia. Nämä seikat yhdessä aiempina vuosina kertyneiden ylijäämien tislamalla poistamisen kanssa ovat viime vuosina johtaneet suhteelliseen markkinatasapainoon, mikä on vaikuttanut myönteisesti hintoihin (vuonna 1995/96 ei ole pakollista tislausta). Useimmissa tuottajamaissa punaviinin hinta kansallisessa valuutassa laskettuna oli joulukuun lopulla huomattavasti korkeampi kuin samaan aikaan edellisenä vuonna (+ 48 prosenttia Italiassa, + 6 prosenttia Ranskassa ja + 9 prosenttia Espanjassa).

Lypsykarjojen vähentymisestä huolimatta **maidontuotannon** odotetaan lisääntyvän vain hieman edelliseen vuoteen verrattuna (+ 0,5 prosenttia) kasvaneen tuotoksen takia. Meijereihin tulevien toimitusten odotetaan pysyvän lähestulkoon muuttumattomina vuoden 1994 tasolla koko Euroopan unionin alueella. Viime vuosien aikana havaittu lasku vointuotannossa jatkui vuonna 1995 (- 40 000 tonnia vuoteen 1994 verrattuna). Vointuotanto on tämän vuoksi vähentynyt noin 450 000 tonnilla 1990-luvun alusta lähtien. Sen sijaan juustontuotanto jatkaa kasvuaan (vuonna 1995 + 2,1 prosenttia vuoteen 1994 verrattuna) kasvavan kulutuksen seurauksena. Vointuotannon väheneminen yhdessä lähestulkoon hävinneiden julkisten interventiovarastojen kanssa on nostanut hintoja voimakkain. Melkein kaikissa jäsenvaltioissa voin hinta oli interventiohintoja korkeampi syyskuun 1995 lopussa. Vuoden 1995 kuluessa voin hinta nousi noin 9 prosenttia useiden myönteisten tekijöiden yhteisvaikutuksesta maailmanmarkkinoilla (alentunut tuotanto joissakin viejämaissa ja kasvanut kysyntä joissakin tuojamaissa jne.)

Useiden vuosien laskusuhdanteen jälkeen **naudanlihan**tuotannon suhdannekehitys kääntyi kasvuun vuonna 1995. Vuonna 1996 naudanlihan tuotannon odotetaan kasvavan noin 1,9 prosenttia. Tätä on edeltänyt 2,7 prosentin kasvu vuonna 1995 ja yli 4 prosentin lasku vuonna 1994.

Vuonna 1992 tehtyjen päätösten mukaisesti naudanlihan interventiohinnat laskivat 6,2 prosenttia vuoden 1993 heinäkuun alussa, 5,3 prosenttia vuoden 1994 heinäkuun alussa ja 5,6 prosenttia vuoden 1995 heinäkuun alussa. Nämä perushinnan alennukset heijastuivat osittain markkinahintoihin. Todelliset alennukset olivat kuitenkin säännönmukaisesti pienempiä kuin perushinnan alennukset viime vuosien tuotannon laskun ja interventiovarastojen merkittävän vähenemisen vuoksi. Vuoden 1992 syyskuusta lähtien kurssitarkistukset ovat lisäksi vaikuttaneet kansallisvaluutan hintoihin. Tuotannon elyessä hinnat laskivat vuoden 1995 ensimmäisellä puoliskolla ja nousivat hiukan syksyllä. Ne pysyttelivät suurimmalta osin sen tason yläpuolella, jolla tarjouskilpailu voidaan aloittaa ja muutamissa tapauksissa aloitettiin, mutta kauppoja ei tehty.

Vuonna 1995 **sianlihan** tuotannon arvioidaan olevan hieman edellisvuotista vähäisempää (-0,6 prosenttia) sikakarjanhoidon vähentyessä koko Euroopan unionin alueella. Tämän seurauksena sianlihan hinnat vahvistuivat koko vuoden ajan, lukuun ottamatta toukokuun ja kesäkuun pysähdystä. Joulukuussa 1995 ne olivat keskimäärin 11 prosenttia korkeampia kuin edellisenä vuonna. Tuotanto saattaa hieman laskea vuonna 1996, mutta sen uskotaan elyvän vuoden lopulla.

Siipikarjanlihan tuotanto kasvoi edellisen vuoden tavoin arviolta 2,9 prosenttia. Kasvun odotetaan jatkuvan hitaampana vuonna 1996. Vuoden 1995 alkupuolen hinnat olivat huomattavasti alhaisempia kuin vuoden 1994 hinnat, mutta vuoden 1995 joulukuussa ne olivat edellisvuoden saman ajankohdan tasolla.

Lampaan- ja vuohenlihan tuotannon vähäinen lasku vuonna 1994 (-0,8 %) kääntyi hienoiseen nousuun vuonna 1995 (0,3 %). Tuotannon odotetaan kuitenkin laskevan jälleen hiukan (-0,9 %) vuonna 1996. Vuoden 1995 joulukuun lopussa keskimääräiset euhinnat olivat 10 % alhaisempia edellisvuoden samaan ajankohtaan nähden.

Tuottajahinnat

Kaikkien maataloustuotteiden nimellisen tuottajahintaindeksin arvioidaan kasvaneen vuonna 1995 keskimäärin 2,7 prosenttia 15 jäsenvaltion yhteisössä ja 3,4 prosenttia 12 jäsenvaltion yhteisössä edellisvuoteen verrattuna. Tämä vastaa kummankin osalta 0,3 prosentin ja 1,1 prosentin reaalihintojen laskua.

Tässä yhteydessä on muistettava, että eräiden tuotteiden (erityisesti viljan ja naudanlihan) tukihinnat ovat laskeneet vuodesta 1993 ja tuottajat ovat sen sijaan saaneet enemmän korvausavustuksia, joita ei oteta huomioon tuottajahintaindeksissä.

Vuoteen 1994 verrattuna viljatuotteiden todellinen tuottajahintaindeksi nousi keskimäärin 1,5 prosenttia (2,0 prosenttia 12 jäsenvaltion yhteisössä). Tilanne kuitenkin vaihtelee eri tuotteiden osalta. Viljojen ryhmässä reaaliset tuottajahinnat pysyivät lähes muuttumattomina (muutos keskimäärin -0,7 prosenttia), tuoreiden vihannesten hinnat laskivat keskimäärin 4,4 prosenttia, öljysiementen jopa yli 5 prosenttia. Toisaalta perunan todelliset hinnat nousivat lähes 8 prosenttia, viinin hinnat yli 10 prosenttia, tuoreiden hedelmien 3,7 prosenttia ja oliivien ja oliiviöljyn hinnat 9,4 prosenttia.

Yleisesti ottaen karjatuotteiden tuottajahinnan kehitys oli epätydyttävämpi. Sen todellinen hinta laski keskimäärin 3,6 prosenttia, kananmunien hinta jopa 12,5

prosenttia, siipikarjan 9,5 prosenttia, nautakarjan 8,4 prosenttia ja lampaiden ja vuohien tuottajahinta 5,5 prosenttia. Ainoa 15 jäsenvaltion yhteisön nousussa oleva karjatuotteiden ryhmä oli sianliha, jonka todelliset hinnat nousivat keskimäärin 3,5 prosenttia.

Vuonna 1995 yleinen todellinen tuottajahintaindeksi oli noususuuntainen Espanjassa (+1,5 prosenttia), Italiassa (+1,5 prosenttia) ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa (+3,1 prosenttia) ja laskusuuntainen Belgiassa (-4,5 prosenttia), Saksassa (-3,6 prosenttia), Luxemburgissa (-4,4 prosenttia), Hollannissa (-4,2 prosenttia), samoin myös Ruotsissa (-4,1 prosenttia), Itävallassa (-23,6 prosenttia) ja Suomessa (-26,6 prosenttia).

Maataloustulot

Viljelykasvien ryhmässä (leipävilja, viini, oliiviöljy, hedelmät) tulojen otaksutaan kasvaneen vuonna 1995.

Jonkin verran vaikeuksia on ollut karjan, erityisesti kananmunien ja siipikarjan tuotannossa sekä lampaiden, vuohien ja nautakarjan kasvatuksessa. Nautakarjan, lampaiden ja vuohien ryhmässä tuottajahintojen laskun aiheuttama kielteinen vaikutus korvautui kuitenkin palkkioiden korotuksella. Sianlihantuotanto oli sitä vastoin edelleenkin kannattavampaa vuonna 1995 tuottajahintojen noustessa.

Toisin kuin vuonna 1994, jolloin todelliset maataloustulot kasvoivat Euroopan yhteisön 12 jäsenmaassa, vuonna 1995 ne vaihtelivat selvästi jäsenvaltioiden kesken. Viiden jäsenvaltion, Kreikan, Espanjan, Portugalin, Hollannin ja Belgian maataloustulot laskivat vaihdellen Belgian -9,8 prosentista Kreikan -1,7 prosenttiin. Tulot kasvoivat voimakkaasti kaikissa viidessä maassa vuonna 1994.

Maataloustulot kasvoivat vaihtelevasti toisena peräkkäisenä vuonna 12 muussa Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa: Yhdistyneessä kuningaskunnassa (+16,6 prosenttia) ja Tanskassa (+10,5 prosenttia), Saksassa (+3,0 prosenttia) ja Irlannissa (+1,6 prosenttia).

Kolmessa uudessa jäsenvaltiossa tulokehitys ei ollut yhdenmukainen. Itävallassa tulot muuttuivat hiukan, 15 Euroopan yhteisön jäsenvaltiosta Ruotsin tulot kasvoivat voimakkaimmin, 25,7 prosenttia, vuonna 1994 olleen 21,3 prosentin laskun jälkeen. Suomessa tulot laskivat 7,5 prosenttia, vuoden 1994 lievemmän laskun (-1,7 prosenttia) jälkeen.

3. Maatalouden valuuttatoimenpiteet ja talousarvio

Vuoden 1996 talousarviossa EMOTR:n tukiosastolle varattu summa kohoaa 40 828 miljoonaan ecuun, kasvun vuodesta 1994 ollessa 2 844 miljoonaa ecua. Tästä kasvusta noin 1 000 miljoonaa ecua on peräisin laajentumisen myötä käyttöön otetusta yhteisön bruttokansantulosta. Kasvuylijäämä heijastaa pohjimmiltaan koko yhteisön bruttokansantulon kasvua ja bruttokansantulon nousukehitystä. Euroopan valuuttajärjestelmän (EVJ) puitteissa tehtyjen maatalouden valuuttajärjestelyjen vaikutus talousarvioon arvioidaan olleen vuoden 1992 syyskuun ja vuoden 1993 toukokuun välisenä aikana 1 746 miljoonaa ecua.

Budjetissa otetaan myös huomioon vuoden 1995 kesäkuussa tehty päätös, jonka mukaan monen valuuttansa revalvoivan jäsenvaltion osalta säilytetään maatalouden muuntokurssit, joita voidaan soveltaa eräisiin muuttumattomiin suoriin tukiin ja tuottajille myönnetään alenevia korvaustukia muihin toimenpiteisiin sovellettavien muuntokurssien laskusta aiheutuvien tulonmenetysten vuoksi.

Tässä osassa kaikki summat ilmoitetaan "uusina" ecuina, silloinkin kun ne viittaavat 1.2.1995 edeltävään ajanjaksoon, jolloin vertailun helpottamiseksi luovuttiin vaihtokertoimesta.

4. Eräiden tuoteryhmien välivaiheen tarkastus

Välivaiheen tarkastelussa kaksi päätekijää vaikuttaa edelleen Euroopan yhteisön maatalousmarkkinoiden kehitykseen: yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistuksesta johtuva uusi politiikka ja GATT-sopimuksen soveltaminen.

Jos oletetaan, että yhteinen maatalouspolitiikka (YMP) pysyy vakaana, viljan, öljysiementen, karjan ja maitotuotteiden näkymät ovat lyhyesti sanottuna seuraavat:

Viljan osalta viljelykäytöstä poistetun peltoalan määrä vaikuttaa pinta-alatukeen. Jos nykyistä viljelykäytöstä poistetun peltoalan suhdetta (15 prosenttia vuoroviljelyssä olevia viljelykäytöstä poistettuja maita ja 20 prosenttia viljelykäytöstä poistettuja maita, jotka eivät ole vuoroviljelyssä) sovellettaisiin markkinointivuoteen 1997/1998, viljan viljelyala olisi noin 32 miljoonaa hehtaaria. Viljoissa vehnän osuuden odotetaan kasvavan ohran kustannuksella, muiden viljalajien osuuden pysyessä suhteellisen vakaana. Satokehityksen osalta hidastunut vuosikasvu, joka on havaittu 1980-luvun puolivälin jälkeen, jatkuu edelleen; vuoden 2000 tienoilla viljan kokonaistuotanto on siten lähes 190 miljoonaa tonnia. Viljankulutus nousee yhteisen maatalouspolitiikan uudistusohjelman (YMP) ensimmäisen soveltamisvuoden tasolle, edellyttäen että viljan maailmanmarkkinahinnat laskevat nykyisistä, pitkällä aikavälillä korkeista lukemistaan sopeuttaen kotimarkkinahinnat interventiohintojen tasolle.

Öljysiemenalan pinta-alatuki, joka määräytyy suurimman takuualueen mukaan, sekä siihen liittyvät ylimitoituksen estävät jäsenvaltioille myönnettävät laskevat tuet, vakiinnuttaa viljelyalan noin 5,3 miljoonaan hehtaariin vuoteen 2000 mennessä. Koska satomäärät kasvavat hitaammin kuin aikaisemmin, öljysiementen tuotanto on vuosikymmenen lopulla vain aavistuksen verran nykyistä suurempaa. Muista kuin elintarvikkeisiin tarkoitetuista öljysiemenistä valmistettujen karjan ravinnoksi käytettyjen öljykakkujen tuotanto lähestyy "Blair House" -sopimuksessa ennustettua tasoa. Tämä raja hillitsee siten muihin kuin elintarvikkeisiin käytettyjen öljysiementen tuotantoa, jollei öljykakuille ei keksitä muuta käyttöä.

Naudanlihan tuotanto on kääntynyt vuorostaan nousuun vuonna 1995. Sen tuotanto on nykyisin kuitenkin alhaisemmalla tasolla kuin aikaisemmalla jaksolla Saksan karjankasvatuksessa tapahtuneen laskun vuoksi. Nykyinen naudanlihan tuotantokausi on siten huipussaan vuonna 1997. Monet epävarmuustekijät vaikuttavat kuitenkin tähän tuotannonalaan, erityisesti kulutus. On kohtuullista toivoa kulutuksen vakiintumista, jolloin tulojen kasvun myönteinen tasoittaa muiden lihojen, erityisesti siipikarjan, lisääntyneitä kilpailukykyä. Mutta tämä yhtälö romahtaa, jos tulojen kasvu on epävarmaa tai sairaudet uusiutuvat tai lisääntyvät. Myönteisemmän olettamuksen

valossa keskipitkän aikavälin markkinatasapaino voidaan siis pysyttää nykyisten markkinahintojen tasolla, mutta ne putoavat todennäköisesti huomattavasti alemmaksi, jos hintarajoituksia lievennetään tai jos kysyntä laskee.

Sianlihan ja erityisesti **siipikarjanlihan** tuotanto kasvaa tulevaisuudessa, vaikka viljan maailmanmarkkinahintojen nykyinen pitkään jatkunut korkea taso vaikuttaa jossain määrin niiden tuotantotasoon. Edellyttäen, että tuotanto määräytyy näillä markkinoilla pääasiassa kysynnän mukaan, sen tulisi mukautua kotimaisen kysynnän tasoon ja vientimahdollisuuksiin (joihin GATT-sopimukset vaikuttavat). Jos yhteisön viljan hintojen taso on kuitenkin lähellä maailmanmarkkinahintojen tasoa, ainakin joidenkin tuotteiden vienti olisi mahdollista ilman vientitukea.

Lopuksi **maidon** kiintiöjärjestelmän tarkoituksena on taata vakaa maidontuotanto. Kotimaahan jäävien tukipalkkioiden ulkopuolella olevien tuotteiden käytön odotetaan hieman lisääntyvän pääasiassa tuoretuotteiden ja juustojen käytön lisääntymisen seurauksena. Voin kulutuksen jatkuva väheneminen kumoaa kuitenkin lähes kokonaan tämän kehityksen. Koko alalla tarjonta on kysyntää merkittävästi suurempi. Yhteisön selviäminen GATT-sopimuskauden loppuun ilman kiintiöiden pienennyksiä riippuu suuresti kulutussuuntauksista.

5. Hintaehtotukset ja liitännäistoimenpiteet

Vuonna 1992 päätettyjä tukihintatasoja sovellettiin ensimmäisen kerran täydellisiä markkinointivuonna 1995/1996. Niiden tarkkaa vaikutusta ei voida arvioida etenään viljan osalta, koska markkinahinnat ylittivät suhdanteiden vuoksi kaikki tukitasot. Tästä huolimatta markkinointivuoden 1995/1996 kokemukset eivät tässä vaiheessa anna aihetta perusteellisiin muutoksiin. Yleisesti ottaen vuonna 1992 uudistettuihin aloihin sovelletaan edelleen hintapakettia, mutta tietyin helpotuksin.

Näitä helpottavia ehdotuksia ovat maan viljelykäytöstä poistaminen siten, että viljelykäytöstä poistetulla, viljelykierrossa olevalle maalla tai maalla, joka ei ole viljelykierrossa, on sama korvausprosentti, ja nuorista häristä maksetaan kertapalkkio nykyisen kahden palkkion sijasta.

Viljelykäytöstä poistetun maan korvausprosentti on ehdotuksen mukaan 18. Se kuvastaa sitä tosiseikkaa, että viljelykäytöstä poistetun maan korvausprosentin ollessa erilainen viljelykierrossa ja sen ulkopuolella olevan maan osalta (tavallisesti 15 prosenttia viljelykierrossa olevalle ja 20 prosenttia sen ulkopuolella olevalle maalle), tuottajat ovat siirtäneet yli 50 prosenttia kysynnässä olevasta viljelykäytöstä poistetusta maasta viljelykierron ulkopuolelle. On syytä korostaa, että luku 18 prosenttia on, prosenttilukujen 15 ja 20 tavoin, neuvoston päätösten lähtökohta, jota voidaan poikkeusoloissa nostaa tai laskea. Komissio aikoo tehdä kesäkuussa 1996 vuoden 1997 osalta viljelykäytöstä poistetun maan korvausprosenttia koskevan ehdotuksen, jos satotiedot todistavat lähtökohdan oikeaksi.

Häristä maksettavan kertapalkkion avulla pystytään säilyttämään koko tämän alan tukitaso entisellään.

Komissio laatii huhtikuussa kertomuksen tupakasta, joka kuului myös vuoden 1992 hintapakettiin. Tupakkakiintiöehdotukset on kuitenkin jo tehty markkinointivuodelle 1996/1997 ja palkkiotason ehdotetaan säilyvän samana.

Muilla aloilla tilanne jatkuu samanlaisena, mutta viinin, hedelmien ja kasvien osalta, joita koskevista ehdotuksista neuvosto jo keskustelee, tehdään varovaisia ehdotuksia, joiden avulla nykyiset järjestelmät voivat toimia siihen asti, kun ne on muutettu vastaamaan uudistus päätöstä. Tämä koskee myös oliiviöljyä, jota koskevat uudistusehdotukset tehdään lyhyesti.

Puuvillan osalta, jonka uudistusjärjestelmä otettiin käyttöön viime vuonna, ehdotetaan teknistä muutosta, jonka avulla ennakkomaksut pysytään laskemaan helpommin ja lisäämään siten ennen kauden loppua maksettavan tuen määrää.

Palkokasvien (kahviherneiden, linssien ja virnojen) nykyinen tukijärjestelmä laajenee ja takuualueen enimmäismäärä kasvaa neuvoston joulukuussa 1993 öljysiemeniä koskevaan "Blair House" -sopimukseen sisältyvien päätösten mukaisesti.

Kuitupellavalle ehdotetaan taatun alueen enimmäismäärää (TEA), kuten markkinointivuoden 1994/1995 hintaehdotuksessa ennakoitiin. Siinä erotetaan asteittain perinteiset ja ei-perinteiset tuotantotekniikat, jolloin TEA-järjestelmä ei vääristä kumpaakaan järjestelmää.

Maitotalalle ei ehdoteta muutoksia, joitakin puhtaasti teknisiä seikkoja lukuun ottamatta. On kuitenkin syytä huomata, että tilanteen ei voi odottaa säilyvän vakaana loputtomiin. Ensi vuonna on alettava keskustella pitkän aikavälin hinta- ja kiintiöpolitiikasta nykyisen kiintiöjärjestelmän viimeisen voimassaolopäivän lähestyessä ja kun GATT-sopimuksen puitteissa sovittuihin hinnanalennuksiin on saatu tuntumaa.

Sianlihan perushinnan ja viime vuonna sovitun laatunormin muutosten avulla on voitu paremmin arvioida markkinatilannetta, joka parani merkittävästi markkinointivuonna 1995/1996. Lisämuutoksia ei ehdoteta. Lampaanlihan osalta tukitason perusjärjestelmään ei esitetä muutoksia, mutta erityismarkkinoiden lyhytaikaisten toimiin ehdotetaan uutena keinona yksityistä varastointia.

Niitä toimenpiteitä, joita säädellään korkoprosenteilla (viljan ja riisin interventiohintojen kuukausikorotukset ja sokerin varastointikorvaukset) ehdotetaan supistettaviksi näiden palkkioiden yleisen laskusuuntauksen mukaisesti. Viljan kuukausikorotuksia supistetaan edelleen, koska neuvosto hyväksyi vain osan komission vuodesta 1992 tekemistä supistusehdotuksista, sillä seurauksella, että viljaa ei anneta markkinoille alkukaudesta.

Liitteessä I komissio esittää neuvoston viime vuoden hintapaketin päätelmissä pyytämän valkuaiskasveja ja pellavansiemeniä koskevan kertomuksen

Liitteen II hintaehdotuksissa komissio esittää sonnien palkkioita, kausiporrastuspalkkioiden poistamista ja Saksan uusissa osavaltioissa (Länder) sovellettavia, tavallisuudesta poikkeavia karjankasvatuksen palkkiosääntöjä koskevan kertomuksen. Nuorten härkien palkkiota koskeva ehdotus tulee esiin tässä kertomuksessa. Muita kertomuksessa esiin nousevia ehdotuksia ovat, hieman eri

suhteessa, nykyisen kausiporrastuspalkkio laajentaminen ja karjantuotannossa kausiongelmiin kanssa kamppailevien maiden mahdollisuudet mukauttaa tehokkaasti toisen ikäryhmän palkkio sellaisiin olosuhteisiin, jotka eivät täytä kausipalkkion poistamiseen liittyviä tavanomaisia tunnusmerkkejä Saksan uusissa osavaltioissa (Länder) jatketaan lampaanhoidon alalla olemassaolevien poikkeussäännösten soveltamista siten, että tuotanto saadaan laskemaan. Naudanliha-alalla ollaan kuitenkin valmiita soveltamaan yhteisön sääntöjä täysimääräisesti.

B. TUOTEKOHTAISET PERUSTELUT

1. Peltokasvit

1.1 Poistetun pellon määrä

Vahvistettaessa pellonpoiston määrää markkinointivuodeksi 1996/1997 neuvosto pyysi komissiota harkitsemaan mahdollisuutta ehdottaa muutosta asetukseen (ETY) N:o 1765/92, jotta tulevaisuudessa voitaisiin yleensä vahvistaa yhtenäinen riittävän suuruinen poistetun pellon prosentuaalinen määrä.

Yhtenäinen poistetun pellon prosentuaalinen määrä olisi tärkeä sääntelyn yksinkertaistamisessa, mutta olisi vaarana, että se heikentäisi tuotannon hallintaa, jos tätä osuutta ei mukautettaisi uudistuksen yhteydessä päätettyyn poistetun pellon prosentuaaliseen määrään, joka on 15 prosenttia viljelykierron olevasta poistetusta peltoalasta. Tällä hetkellä tuottajat voivat valita myös muunlaisen kuin viljelykiertoon kuuluvan peltoalan poistamisen, jos he suorittavat ylimääräisen 5 prosentin pellonpoiston korvatakseen sen, että he eivät käytä kasvin vuorotusta pellon poistossa. Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Tanskassa tämän ylimääräisen pellonpoiston määrä on 3 prosenttia. Nämä säännökset ja viljantuotannon kehityssuunnitteet vuodeksi 2000 sekä viljan myynnin mahdollisuudet edellyttävät siis nykyisiä poistetun pellon osuuksia vastaavan poistetun pellon yhden ainoan perusosuuden vahvistamisen. Uudistuksesta alkaen tuottajat ovat siirtyneet usein sellaisesta pellonpoistosta, jossa käytetään kasvin vuorotusta, tarvittavasta pellonpoistolisämaksusta huolimatta pellonpoistoon, jossa kasvin vuorotusta käytetään. Tästä johtuen vuonna 1995 jo yli puolet pellonpoistovelvoitteesta toteutettiin unionissa siten, että pellon poistossa ei käytetty kasvin vuorotusta. Tämä tilanne huomioon ottaen ja saadakseen yhtenäisellä pellon prosentuaalisella määrällä eriytettyjä määriä vastaavan vaikutuksen komissio ehdotti vahvistettavaksi yhtenäiseksi pellonpoiston prosentuaaliseksi perusmääräksi 18 prosenttia.

Markkinointivuonna 1997/1998, toisin sanoen syyskaudella 1996 ja kevätkaudella 1997 sovellettavan pellonpoiston prosentuaalisen määrän osalta komissio tekee tarvittaessa erityisen ehdotuksen heinäkuusta 1996 alkaen ottaen huomioon muun muassa yhteisön vuoden 1996 sadon alustavat tiedot ja markkinoiden kehityksen.

- 1.2 Yhtenäisyyden vuoksi ja ottaen huomioon sen, että pakollisen pellonpoiston prosentuaalinen määrä on kaikille jäsenvaltioille sama, viljelijöiden välisten pellonpoistosiirtojen yhteydessä olisi lisämaksuksi vahvistettava kolme prosenttia.

2. **Viljat**

2.1 Hinnat ja tasoitusmaksut

Markkinointivuonna 1995/1996, joka oli interventiohinnan alentamisen viimeinen vaihe, otettiin käyttöön uudistuksen edellyttämät lopulliset järjestelyt. Tästä markkinointivuodesta alkaen vuonna 1992 päätettyjä interventiohintaa ja

tasoitusmaksuja sovelletaan edelleen seuraavina markkinointivuosina. Kaikille viljoille yhteinen interventiohintaa nousee 119,19 ecuun tonnia kohden ja tasoitusmaksu 54,34 ecuun tonnia kohden viljojen pitkän aikavälin tuotoksen mukaista hehtaarimäärää kohden, kuten alueellistamissuunnitelmassa vahvistettiin.

2.2 Kuukausittaiset korotukset

Viljojen interventiohintaan sovelletaan kuukausittaista korotusta, joka on markkinointivuonna 1995/1996 1,3 ecua tonnia kohden kuukaudessa marraskuusta toukokuuhun; toukokuun kuukausittaista korotusta sovelletaan myös kesäkuuhun.

Komissio ehdottaa, että nämä säännökset pidetään muuttumattomina ja että mukautetaan ainoastaan kuukausittaisen korotuksen tasoa.

Neuvosto ei ole noudattanut täysin uudistuksesta alkaen aikaisempien pakettihintojen aikana komission ehdottamia kuukausittaisten korotusten alennuksia. Seuraukset ovat tuntuneet markkinoilla, jossa on voitu todeta, että taipumus varastoida viljoja markkinointivuoden alussa kaupan pitämisen siirtämiseksi on liian suuri. Olisi siis laskettava kuukausittainen korotus optimaaliselle tasolle sadon myymiseksi sujuvasti markkinointivuoden aikana. Toisaalta korkotaso on laskussa ja tämän alan keskipitkän aikavälin näkymät osoittavat tämän suuntauksen jatkuvan. Näistä syistä komissio ehdottaa kuukausittaisen korotuksen vahvistamista 1,10 ecuun tonnia kohden kuukaudessa.

3. **Valkuaiskasvit ja pellavansiemenet**

Tämän selvityksen liitteessä I on esitetty neuvoston pyytämä kertomus. Se osoittaa, että näiden kasvien tukien maksujärjestelmän muuttaminen ei parantaisi peltokasvien välistä tasapainoa.

4. **Palkokasvit**

4.1 Palkokasvien järjestelmä otettiin käyttöön vuonna 1989 neuvoston asetuksella (ETY) N:o 762/89, jotta näiden vihannesten sadoilla olisi edelleen taloudellista merkitystä Euroopan yhteisölle. Järjestelmän voimassaolo päättyy markkinointivuoden 1995/1996 lopussa.

4.2 Antaessaan asetuksen, jolla otettiin käyttöön joulukuussa 1993 tehty öljynsiemeniä koskeva "Blair House"-sopimus, neuvosto antoi seuraavan julistuksen: "Neuvosto hyväksyy komission aiheet vahvistaa asteittain nykyistä sellaisten kasvien kuten linssien, kahviherneiden ja virnojen tuottajien hyväksi koituvia tukijärjestelmiä saavuttaakseen näiden tuotteiden viljelyyn tarkoitettua 280 000 lisähehtaarin välivaiheen viljelytavoitteen Espanjassa. Jokaisena vuonna, jonka aikana tämä tavoite saavutetaan, tukea vähennetään prosenttimäärällä, jolla tavoite ylittyy." Täten neuvosto osoitti haluavansa edelleen jatkaa näiden tuotteiden tukemista ja jopa säätää tietystä viljeltyä aluetta lisäämisestä antaakseen vaihtoehdon auringonkukan siementen viljelylle erityisesti niissä unionin osissa, joissa näitä kasveja perinteisesti viljellään.

- 4.3 Sen vuoksi komissio ehdottaa mukautettua järjestelmää, jossa säilytetään nykyisen järjestelmän tärkeimmät osat (taattu enimmäisala (TEA) ja hehtaarituki), jolla näitä kasveja koskevaa asetusta yhdenmukaistetaan tiettyjen peltokasvijärjestelmän näkökohtien kanssa (nykyisen markkinointivuoden tuen mukauttaminen silloin, jos TEA ylittyy), ja joka ottaa huomioon vuoden 1993 joulukuussa tehdyn kompromissin. Komissio pani täytäntöön mainitun kompromissin tukiosan nostamalla tuen 157 ecuun hehtaaria kohden markkinointivuonna 1994/1995 ja 181 ecuun hehtaaria kohden markkinointivuonna 1995/1996.
- 4.4 Sen vuoksi komissio ehdottaa taatun enimmäisalaa (TEA) lisäämistä 400 000 hehtaariin ja tuen vahvistamista nykyiselle tasolle, joka on 181 ecua hehtaaria kohden. Liian suuri TEA yhden markkinointivuoden aikana nostaa tuen asteittaista vähentämistä saman markkinointivuoden aikana.

5. Riisi

5.1 Hinnat

Paddy-riisin interventiohinnat markkinointivuosina 1996/1997 - 1999/2000 vahvistettiin MKJ:n uudistuksesta annetussa neuvoston asetuksessa. Markkinointivuodeksi 1996/1997 se vahvistettiin 351 ecuksi tonnia kohden. Kolmen vuoden ajalle porrastetun 15 prosentin vähennyksen jälkeen vuoden 1999/2000 hinta on 298,35 ecua tonnia kohden.

5.2 Kuukausittaiset korotukset

Markkinointivuodesta 1996/1997 alkaen interventiojakso on 1 päivästä huhtikuuta 31 päivään heinäkuuta. Tämän jakson aikana interventiohintaan tehdään neljä kuukausittaista korotusta; heinäkuun kuukausittaista korotusta sovelletaan myös elokuussa.

Korkotason kehitys huomioon ottaen ehdotetaan kuukausittaisen korotuksen määrän vahvistamista 2,06 ecuun tonnia kohden.

6. Sokeri

- 6.1 Komissio ehdottaa sokerijuurikkaan perushinnan, valkoisen sokerin interventiohinnan sekä valmistusmarginaalin pitämistä muuttumattomina.

Tämä ehdotus koskee sokerijuurikkaan perushintaa ja A-sokerijuurikkaan ja B-sokerijuurikkaan vähimmäishintoja, jotka riippuvat lisäksi perustuotantomaksulle ja B-maksulle, jota koskee ylärajan korotus myöhemmin asetuksen (ETY) N:o 1785/81 28 artiklan mukaisesti, vahvistetuista ylärajoista.

- 6.2 Varastointikustannusten takaisinmaksun osalta komissio ehdottaa, että kuukausittaisen korvauksen määrä alennetaan 0,45 ecusta 100 kilogrammaa kohden 0,41 ecuun 100 kilogrammaa kohden, jotta otettaisiin huomioon yhteisössä vallitseva alhainen korkotaso.

HINTAEHDOTUKSET SOKERILLE VUONNA 1996/1997

	Yksik-kö	1995/96 hinnat (ecu)	1996/97 ehdotus (ecu)	Muutos %
1. Sokerijuurikkaan perushinta	tonnia	47,67	47,67	0
2. A-sokerijuurikkaan vähimmäishinta (1)	tonnia	46,72	46,72	0
3. Sokerijuurikkaan vähimmäishinta (2)	tonnia	32,42	32,42	0
4. Valkoisen sokerin interventiohint	100 kg	63,19	63,19	0
5. Valkoisen sokerin tavoitehint	100 kg	66,50	66,50	0
6. Raakasokerin interventiohint	100 kg	52,37	52,37	0
7. Varastointikustannusten kuukausikorvaus	100 kg	0,45	0,41	- 8,9

- (1) 98 % sokerijuurikkaan perushinnasta
(2) 68 % sokerijuurikkaan perushinnasta, jollei asetuksen (ETY) N:o 1785/81 28 artiklan 5 kohtaa sovelleta.

7. Oliiviöljy

7.1 Markkinointivuoden 1996/1997 hinnat

Komissio aikoo lähitulevaisuudessa esittää järjestelmän suurta uudistusta. Ehdotusten aikataulun epävarmuuden vuoksi ja sen vuoksi, ehtiikö neuvosto päättää ajan tasalle saatetusta järjestelmästä riittävän ajoissa, jotta sitä voitaisiin soveltaa markkinointivuonna 1996/1997, ehdotetaan siirtymätoimenpiteenä nykyisin sovellettavien hintojen ja tukitason jatkamista.

Tämän näkökohdan mukaisesti markkinointivuodeksi 1996/1997 ehdotetut hinnat ja tukitaso on eritelty taulukossa. Vertailun vuoksi tässä taulukossa on ilmoitettu myös vuosien 1994/1995 ja 1995/1996 luvut.

Liitännäistoimenpiteet

- 7.2 Tälle tuotteelle ominaiset vaihtelevat tuotantotasot voivat ajoittain aiheuttaa sen, että tuotetta ei ole markkinoilla tai sen, että sen hinta nousee erittäin korkeaksi. Tällaiseen tilanteeseen reagoimiseksi tuontia lisäämällä on ehdotettu antaa komissiolle toimivalta keskeyttää yhteisön tullitariffin soveltaminen osittain tai kokonaan silloin, kun oliiviöljyn markkinahinta on merkittävästi interventiohintaa korkeampi.
- 7.3 Myös Uruguayn kierroksen sopimusten täytäntöönpanosta aiheutuvia tiettyjä vähäisempiä mukautuksia kulutustukijärjestelmään on ehdotettu. Niihin kuuluu erityisesti sen vaatimuksen poistaminen, että tukikelpoisen oliiviöljyn olisi oltava yhteisössä tuotettua sekä sellaisen erityisvelvollisuuden poistaminen, että oliiviöljyn (lukuun ottamatta Tunisiasta tuotua oliiviöljyä, jota tuodaan sellaisella kiintiöllä, johon voidaan soveltaa erityisjärjestelyitä) tuojien on maksettava tuodulle määrälle maksettavaa kulutustukea vastaavat takuut. Nämä mukautukset ovat seurausta annettavaa takuuta vastaavan määrän sisällyttämisestä yhteiseen tullitariffiin. Niiden olisi tultava voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1996, jolloin neuvoston asetuksella (EY) N:o 3290/94 annettujen siirtymätoimenpiteiden voimassaolo päättyy.

Oliiviöljyn hintaehdotukset

Ecu/100 kg

HINNAN TAI TUEN LAJI	1994/95	1995/96	1996/97
1. Tuotannon tavoitehintaa	383, 77	383, 77	383, 77
2. Interventiohintaa	191, 92	186, 17	186, 17
3. Edustava markkinahinta	229, 50	229, 50	229, 50
4. Tuotantotuki	142, 20	142, 20	142, 20
5. Tuotantotuki keskimäärin alle 500 kiloa tuottaville oliivinviljelijöille	151, 48	151, 48	151, 48
6. Kulutustuki	12, 07	12, 07	12, 07
7. Prosenttiosuus, joka on pidätetty tuotantotuesta seuraaviin tarkoituksiin:			
- laadun parantaminen			
- tuottajajärjestöille ja niihin liittyville yhdistyksille myönnetty tuki	1, 40 % 0, 80 %	1, 40 % 0, 80 %	1, 40 % 0, 80 %
8. Kulutustuesta pidätetty prosenttiosuus seuraaviin tarkoituksiin:			
- myynninedistämiskampanjat	0 %	0 %	0 %
- kaupparyhmille myönnetty tuki	5, 50 %	5, 50 %	5, 50 %

8. Kuitukasvit

Puuvilla

- 8.1 Viime vuonna uudistetun puuvillajärjestelmän vuoksi ei ehdoteta suurempia muutoksia; hinnat, taattu kansallinen määrä kullekin jäsenvaltiolle ja täten myös taattu enimmäismäärä vahvistettiin viiden vuoden jaksolle.
- 8.2 Ennakkojen tasojen vahvistaminen markkinointivuoden 1995/1996 alussa edellytti sekä tuotantotason että maailmanmarkkinahintojen huolellista arviointia. Tämä johtui siitä, että oli varmistettava, ettei ennako ole kokonaismaksua suurempi. Välttääkseen joutua ennustamaan kumpaakin tuntematonta tekijää komissio ehdottaa neuvoston perusasetuksen muuttamista, jotta voitaisiin säätää ennakon vaihtelevasta määrästä. Tämä ennako perustuu alustavasti arvioidun tavoitehinnan ja noteeratun päivittäisen maailmanmarkkinahinnan väliseen eroon. Tavoitehinnan alustava arvio vastaa väliaikaisella vähennyksellä vähennettyä tavoitehintaa. Tämä saadaan TEM:n tuotantoennusteiden mukaan välttämättömän vakauttajan soveltamisesta. Näihin tuotantoennusteisiin lisätään kuitenkin tässä tarkoituksessa 15 prosenttia sen varmistamiseksi, etteivät ennakkotukimaksut ole lopullisia tukimaksuja suurempia. Loppumaksu, joka on suoritettava heti lopullisten tuotantolukujen saamisen jälkeen, on väliaikaisen vähennyksen ja maksun lopullisen tason välistä eroa vastaavan suuruinen kiinteä maksu. Lisäksi nykyinen järjestelmä, jossa tuki voidaan vahvistaa ennakoilta, aiheutti toimijoiden välistä kilpailun vääristymistä. Tästä syystä ja järjestelmän hallinnoimisen yksinkertaistamiseksi komissio ehdottaa, että säädetään tukihakemuksen esittämisestä samana päivänä, jona puuvilla asetetaan valvottuun varastoon.

Kuitupellava

- 8.3 Kuitupellavaa tuetaan hehtaarituen avulla, josta osa käytetään pellavan myynninedistämisen rahoittamiseen. Useita vuosia kestäneiden huomattavien markkinaylijäämien jälkeen pellavamarkkinat ovat olleet hyvin tasapainossa viime vuosina, mutta niiden odotetaan muuttuvan jälleen ylijäämäisiksi. Komissio on jo jonkin aikaa sitten hintapakettien yhteydessä varoittanut, että tarkkailtuaan huolellisesti tämän kasvin kehitystä voisi olla aiheutta ehdottaa keinoja viljelyalan, esimerkiksi taatun enimmäisalalan, rajoittamiseksi. Pellavamarkkinoiden sekä kylvettyjen alueiden paremman vakauden saavuttamiseksi on ehdotettu järjestelmää, jossa säädetään markkinointivuodesta 1996/1997 alkaen sovellettavasta yhteisön taatusta enimmäisalasta, joka perustuu viimeisen kolmen vuoden aikana viljeltyjen alojen (81 500 hehtaaria) keskiarvoon. Jos ylijäämää ilmenee, vähennetään kyseisen markkinointivuoden tukea (1 prosentti kustakin TEA:n prosentista).
- 8.4 Viljelty alue on kasvanut viime vuosina enemmän uusilla kasvatusalueilla (erityisesti Espanjassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa) kuin perinteisillä alueilla (erityisesti Ranskassa, Belgiassa, Alankomaissa).

Uusilla alueilla kasvatustekniikat ovat keskittyneet siementuotantoon, jolloin kuitukasvin sato ja laatu on huonompi, yleensä siitä syystä, että sato korjataan silloin yleensä leikkaamalla kasvit kuin kaivamalla ylös maasta (vetämällä) ja myös siksi, että pellava kylvetään harvempaan. Perinteisempi ja voimaperäisempi kasvatustapa johtaa korkeampiin tuotantokustannuksiin, koska investoidaan erikoistuneisiin leikkuupuimureihin ja lihtauslaitoksiin.

Jotta vältettäisiin TEA:n perinteisiä tuotantotekniikoita käyttäville tuottajille aiheuttamat suhteettomat haitat, markkinointivuodesta 1997/1998 alkaen on ehdotettu otettavaksi käyttöön maasta ylös kaivamisen (vetämisen) sijasta sadon leikkaamalla korjaaville tuottajille maksettavaan tukeen sovellettava vähennys. Vähennyksen määrässä, jonka komissio asettaa hallintokomiteamenettelyä noudattaen, otetaan huomioon kahden menetelmän erilaiset muuttuvat kustannukset ja tuotosten välinen ero sekä tarve välttää rohkaista uusia tekniikoita käyttäviä tuottajia investoimaan myös perinteisiin voimaperäisiin tuotantotekniikoihin, mikä lisäisi kuitupellavan tuotantoa ja voisi aiheuttaa markkinoiden epätasapainon vaaraa. Tämä uusi vähennys korvaisi olemassa olevat siemenen tuotantoon liittyvät vähennykset, mikä perinteisillä viljelyalueilla käytettävät uudet sadonkorjuutekniikat huomioon ottaen ei olisi enää perusteltua. Tämä yksinkertaistaisi jäsenvaltioiden sadonkorjuun jälkeen paikalla tehtäviä tarkastuksia.

- 8.5 Tätä uutta järjestelmää tarkastellaan uudelleen kolmen vuoden kokemuksen jälkeen, erityisesti varmistamaan se, että viljellyn alueen tarkastuksen parantamisen tavoitteet on saavutettu samalla kuitenkin säilyttäen riittävä perinteisten ja vähemmän voimaperäisten tuotantotekniikoiden välinen tasapaino.
- 8.6 Markkinointivuodeksi 1996/1997 komissio ehdottaa nykyisen tukitason, joka on 935,65 ecua (ennen tuen vähentämistä) hehtaaria kohden sekä myynninedistämistoimien rahoitukseen annetun nykyisen määrän, joka on 53,64 ecua hehtaaria kohden, säilyttämistä ennallaan.

Hamppu

- 8.7 Ottaen huomioon hampun nykyisen ja ennustetun markkinatilanteen sekä kuitupellavalle ehdotetun tuen määrän, komissio katsoo, että alueet, joille on kylvetty hamppua, voidaan pitää nykyisellä tasollaan säilyttäen markkinointivuodelle 1996/1997 myönnetty tuki 774,74 ecussa hehtaaria kohden.

Silkkiaistoukat

- 8.8 Silkkiaistoukkia kasvatetaan ainoastaan harvoilla yhteisön alueilla ja se saa laatikkoa kohden maksettua kiinteää tukea. Ottaen huomioon eräille viljelijöille heidän kansallisten valuuttojensa suuresta devalvoinnista koituneet edut komissio ehdottaa tuen määrän asettamista samalle tasolle kuin viime vuonna eli 133,32 ecuun.

9. Viini

- 9.1 Toukokuusta 1994 alkaen komissio on tehnyt neuvostolle ja parlamentille ehdotuksen viinin yhteisen markkinajärjestelyn uudistamisesta tämän alan uusien sääntöjen vahvistamiseksi. Ehdotetut toimenpiteet tekevät muun muassa ohjehintojen vahvistamisen tarpeettomaksi. Sen vuoksi ei ehkä ole tarpeen tehdä ehdotusta hintapaketin yhteydessä. Koska neuvosto ei voi kuitenkaan hyväksyä ehdotettuja toimenpiteitä sellaisenaan ja voi lisäksi olla, että se ei voi päättää asiasta ajoissa, jotta uudistusta sovellettaisiin markkinointivuonna 1996/1997, vaikuttaa järkevältä pidentää olemassa olevan viinijärjestelyn eri säännösten voimassaoloaika sen varmistamiseksi, että se voi tarvittaessa jatkaa toimintaa nykyisessä muodossaan.
- 9.2 Sen vuoksi komissio ehdottaa markkinointivuoden 1996/1997 ohjehintojen voimassaoloajan pidentämistä markkinointivuoteen 1996/1997.
- 9.3 Odottaessa uuden viinin markkinajärjestelyn laatimista ehdotetaan viinin, kuohuviinin ja liköörien rikkidioksidi-pitoisuudesta (SO₂) tehtyjen kertomusten toimittamista koskevien yhteisön sääntelyssä vahvistettujen tiettyjen määräaikojen pidentämistä markkinointivuoteen 1996/1997.

Muiden kertomusten osalta:

- kertomus toimenpiteistä, joiden avulla tuottajaryhmät voidaan laskea niihin tuottajiin, joilla on pakolliset tislauksopimukset. Tämän määräajan lykkääminen, jota asetus (ETY) N:o 2046/89 koskee, tarkastellaan tämän asetuksen muuttamista koskevan erillisen ehdotuksen yhteydessä.
- rakenteellisten toimenpiteiden ja pakollisen tislauksen välisellä yhteydellä ei ole merkitystä, jos uudistuksen edellyttämiä hallinnollisia suuntaviivoja annetaan. Sen vuoksi ehdotetaan, että velvollisuus laatia tällainen kertomus poistetaan.
- väkevoittamista ja viininviljelyalueiden rajoittamista koskevien kertomusten osalta ei ole tarpeellista tehdä esityslistaa ja uudistusehdotusta, koska komissio on jo tehnyt näitä aiheita koskevat johtopäätökset. Komission ehdotuksensa tekemiseen käyttämät tutkimukset ovat tällä hetkellä saatavilla ja ne on toimitettu neuvostolle.

On myös ehdotettu tiettyjen markkinoiden hallintaa koskevien määräaikojen lykkäämistä, erityisesti seuraavissa asioissa:

- tislattavien määrien laskemisessa käytettävät säännöt kullekin tuotantoalueelle (yhdenmukainen prosenttiosuus ja viinin viitevuosi), jotka hyväksyttiin Dublinin kompromissin seurauksena ja jotka siirrettiin 31 päivään elokuuta 1996, sekä Kreikalle myönnetty poikkeus pakollisen tislauksjärjestelmän erityisessä soveltamisessa;
- tietyille happamuuden vähentämiskäytännöille, joiden voimassaoloaika päättyy, asetetut koeajat;

- jakso, jonka aikana saadaan varata osa viinirypäleen pakollisesti rypäletäysmehun valmistamiseen myönnetystä tuesta rypäletäysmehun myyminen edistämiseen; tämän määräaika on jo pidennetty viime vuonna 31 päivään elokuuta 1996.

9.4 Ottaen huomioon Espanjan ongelmat, jotka koskevat valkoviinin ja punaviinin sekoittamismahdollisuutta (Mezcla) ja sellaisten viinien markkinointia, joiden happamuusaste on alhaisempi kuin muussa yhteisössä vahvistettu happamuus, ehdotetaan, että seuraavana markkinointivuonna toteutetaan samoja toimenpiteitä, joita jo sovellettiin viime hintapaketin aikana. Ehdotetaan myös, että säädetään Portugalin osalta samasta happamuudesta koskevasta poikkeuksesta, joka on myönnetty jo aikaisemmin.

9.5 Nykyisin voimassa olevien uuden viljelyn kieltoa ja yhteisön palkkiojärjestelmää viiniköynnösten raivaamista koskevien sääntöjen voimassaolo lakkaa nykyisen markkinointivuoden aikana. Komissio ehdottaa, uudistuksen puitteissa ehdotetusta päätöksestä riippuen, että tätä voimassa olevaa järjestelmää jatkettaisiin vuodella.

9.6 Komissio ehdottaa myös, että eräille erikoisviineille (botrytis-rypäleistä saadut viinit) myönnetään erityispoikkeus Yhdistyneessä kuningaskunnassa SO₂ -enimmäispitoisuuden osalta. Tässä erityisluokassa enimmäispitoisuus olisi nostettava arvoon 300 mg/l (sama pitoisuus, joka myönnetään vastaaville tuotteille muilla alueilla).

Olisi huomattava, että:

- Madeiralla ja Azoreilla hybridilajikkeiden viljelyn rakennemuutoksen määräajan pidentämisen osalta komissio jättää neuvostolle asianmukaisen ehdotuksen osana muutosta, joka tehdään tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi 15 päivänä kesäkuuta 1992 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 1600/92;
- muutokset yleisiin tislauksääntöihin rikkomusten ja rangaistusten välisen suhteen osalta annetaan niin pian kuin mahdollista.

9.7 Viinitilarekisteri

Neuvostossa käsitellyssä olevien viinialan YTM:n uudistusneuvottelujen tuloksen asiaa rajoittamatta, YTM:n tulevan hallinnointiin olisi todennäköisesti kuuluttava viinitilarekisteri, josta selviää viinirypäleen viljelyyn käytetty pinta-ala.

Huomioon ottaen niiden jäsenvaltioiden, joita asia koskee, viinitilarekisterien perustamisen tilan ja siitä saadun kokemuksen, komissio ehdottaa yksinkertaistetun viinitilarekisterin toteuttamisen päättämisen määräajan siirtämistä (graafinen viiteperusta) 31 päivään joulukuuta 1998 sen sijaan että se olisi edellisen vuoden hintapaketin yhteydessä sovittu 31 päivä joulukuuta 1996.

10. Hedelmät ja vihannekset

Perushinta ja ostohinta

Hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1035/72 16 artiklan mukaisesti komissio ehdottaa vuosittain jokaiselle mainitun asetuksen liitteessä II luetellulle tuotteelle perushinnan ja ostohinnan, siis kukkakaaleille, aprikooseille, nektariineille, persikoille, sitruunoille, tomaateille, munakoisoille, päärynöille, syötäväksi tarkoitetuille viinirypäleille, omenoille, satsumoille, mandariineille, klementiineille ja appelsiineille.

Odotellessaan neuvoston päätöstä yhteisen markkinajärjestelyn uudistuksesta toisaalta tuoreiden hedelmien ja vihannesten alalla ja toisaalta hedelmä- ja vihannesjalosteiden alalla, komissio ehdottaa, että näiden perushinnat ja ostohinnat pidetään nykyisellä tasolla. Se tekee johtopäätökset interventiokynnysten mahdollisista ylityksistä sitten kun markkinointivuoden 1995/1996 lopulliset vetäytymishinnat tiedetään.

11. Maito- ja maitotuotteet

- 11.1 Nykyinen maitotuotteiden markkinatilanne vaikuttaa suhteellisen tasapainoiselta eikä se siksi edellytä hintoihin tai kiintiöiden määriin kohdistuvia korjaavia toimenpiteitä tänä vuonna. Olisi kuitenkin korostettava sitä, että markkinoiden vakaus on edelleen herkässä ja että niitä uhkaa rakenteellinen ylijäämä, joka vaatii jatkuvasti laaja-alaista interventiota loppukäytön tuen muodossa. Lisäksi GATTin velvoitteiden asteittainen soveltaminen tulee aiheuttamaan lisääntyvää painetta tällä alalla.
- 11.2 Vuodesta 1992 alkaen, osana YMP:n uudistusta ja viljatuotteiden hinnan alennukseen liittyen, neuvosto on vahvistanut kohdehinnan ja interventiohinnat 1 päivän heinäkuuta ja 30 päivän kesäkuuta väliseksi ajanjaksoksi. Vaikuttaa asianmukaiselta, että tätä käytäntöä jatketaan ja yhdenmukaisuuden vuoksi komissio ehdottaa myös, että markkinointivuosi alkaisi samaan aikaan kuin jakso, jolle hinnat vahvistetaan.
- 11.3 Uruguay'n kierroksen neuvottelujen puitteissa tehtiin eräitä kahdenvälisiä sopimuksia, joihin liittyy järjestelyitä, joiden mukaan unionilla olisi aktiivisempi asema kolmansien maiden antamien myönnytysten hallinnoinnissa. Sellaisten toimenpiteiden osalta, joilla varmistetaan näistä järjestelyistä saatava suurin mahdollinen hyöty, kokemus on osoittanut, että komissiolla ei ole asianmukaista laillista perustaa, joka tekisi mahdolliseksi näiden myönnytysten yksinkertaisen ja tehokkaan hallinnoinnin. Tämän vuoksi komissio ehdottaa tilapäisen komitean sisällyttämistä perusasetukseen tämän hankaluuden poistamiseksi.

12. Naudan- ja vasikanliha

12.1 Hinnat

Interventiohintojen osalta komissio ehdottaa 347,5 ecua 100 kilogrammalta olevan tason (kuollutta painoa) säilyttämistä R3-laatualueen ruhoille.

Muita hintoja ei tarvitse vahvistaa, koska neuvosto poisti velvoitteen vahvistaa vuosittaisen kohdehinnan (Uruguayn kierroksen sopimus).

Markkinointivuoden kattaman ajanjakson ajaksi komissio ehdottaa, että tavanomaiset päivämäärät muutetaan siten, että se alkaisi 1 päivästä heinäkuuta 1996; seuraava markkinointivuosi alkaisi siis 1.7.1996 ja päättyisi 30.6.1997 eikä 1.4.1996 ja 30.3.1997, kuten nykyisissä ohjeissa (neuvoston asetuksen 805/68 4 artikla).

12.2 Palkkiot (liitännäistoimenpiteet)

Yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistuksen seurauksena naudanliha-alalla komissio otti tehtäväkseen tarkastella eräiden uuden naudanlihan palkkiojärjestelmän mukanaan tuomien toimenpiteiden toimivuutta. Tämän perusteluasiakirjan liitteessä II on asiakirja nimeltään "Kertomus naudan- ja lampaanliha-aloista", jossa käsitellään seuraavia kysymyksiä:

- sonnien erityispalkkion alueellisten kattojen jakautuminen jäsenvaltioissa tuotantorakenteiden kehityksen kannalta uudistuksen jälkeen,
- kausiporrastuspalkkion vaikutukset,
- muussa yhteisössä sovellettavien säännösten soveltaminen Saksan uusissa osavaltioissa (Länder), ja
- naudanlihamarkkinoiden tilanne alan kehityksen kannalta ja GATT-sopimuksen soveltaminen.

Tämän tarkastelun seurauksena ehdotetaan, että:

- a) kuohitsemattomien sonnien palkkio toisesta ikäryhmästä poistettaisiin korottamalla 14 prosentilla kertapalkkiota, joka tällaisesta eläimestä myönnetään. Tämä prosentuaalinen kertapalkkion korotus saadaan toisesta ikäryhmästä maksetun sonnien palkkion poistamisesta saaduista säästöistä ja sillä ei siksi ole vaikutuksia talousarvioon;
- b) kausiporrastuspalkkio pidettäisiin kausiteurastuskertoimella hieman alhaisempana kuin nykyisin, mutta laskemalla tämä kerroin ottaen huomioon teurastettujen nuorten härkien kokonaismäärän Irlannin tasavallassa ja Pohjois-Irlannissa (nämä kaksi ovat tämän toimenpiteen tärkeimpiä edunsaajia). Ehdotetaan myös mahdollisuutta asianmukaisen kaupan pitämisen vaihtoehdoksi kannustimeksi, joka rahoitetaan nuorille sonneille maksettavan palkkion toisen erän vähennyksellä ja jota sovelletaan silloin, kun kausiporrastuspalkkion soveltamisen vaatimukset eivät enää täyty;

- c) lopuksi ei hyväksytä Saksan esittämiä pyyntöjä uusien osavaltioiden (Länder) osalta:
- 1) tiettyjen poikkeuksien pidentäminen emolehmäpalkkion soveltamista koskevista säännöistä,
  - 2) urospuolisia eläimiä koskevan palkkion 90 pääluvun poistaminen.

13. Lampaan- ja vuohenliha

13.1 Hinnat

Institutionaaliset hinnat markkinointivuodelle 1996 vahvistettiin markkinointivuoden 1995/1996 hintapaketissa.

Vuodelle 1997 komissio ehdottaa, että perushinta pidetään vuodelle 1996 päätetyllä tasolla. Komissio ehdottaa myös, että perushinnan kausittaisuus pidetään muuttumattomana.

13.2 Liitännäistoimenpiteet: Yksityisen varastointimenettelyn aloittamisen nopeuttaminen

Tällä hetkellä tällä alalla yksityiseen varastointiin myönnettävä tuki voidaan vahvistaa tietyille hinnamäärittelyalueelle (hallintokomiteamenettelyllä) joko tarjouskilpailun kautta tai vahvistamalla ennakolta kiinteän tuen määrä. Jos markkinahinta (yhteisössä tai kyseisellä hinnamäärittelyalueella) kuitenkin laskee alle 70 prosentin perushinnasta, niin kuin yleensä käy, yksityisen varastoinnin tuen määrän vahvistaminen voidaan sallia vain tarjouskilpailun kautta.

Markkinointivuoden 1995 aikana komissiolle on esitetty erityisiä pyyntöjä yksityisestä varastoinnista, jonka tarkoituksena on ollut helpottaa markkinoita nopeasti jonakin vuodenaikana, mikä on ollut kieltämättä erityisen vaikeaa (esimerkiksi Irlannissa, Ruotsissa ja Suomessa). Tämän seurauksena, koska tarjousmenettely on ollut ainoa sallittu, markkinoihin voidaan puuttua melko tehokkaasti, mutta se tapahtuu viiveellä: ensin hallintokomitea pyytää tarjouksia ja vahvistaa sitten tuen vähimmäistason. Jotta yksityisen varastoinnin menettelyä saadaan tehostettua silloin kun tarvitaan nopeaa markkinoihin puuttumista (markkinahinnat putoavat yllättäen tietyllä hinnamäärittelyalueella tai komissio on hyväksynyt jonkin määritetyn, mutta rajoitetun toiminnan), komissio ehdottaa, että perusasetusta muutettaisiin siten, että millä tahansa markkinahintatasolla otetaan huomioon yksityisen varastoinnin tarve menettelyllä, jolla vahvistetaan ennakolta tuen määrä (mutta suurimmassa osassa tapauksia tarjousmenettelyä olisi kuitenkin noudatettava). Näillä edellytyksin yksittäinen hallintokomitea voisi tarvittaessa äänestää ilman tarpeetonta viivettä sopivaksi katsomastaan tuen määrästä ja hyväksyttävästä varastoitavasta enimmäismäärästä tietyn määräajan sisällä.

13.3 Kuten liitteessä II olevassa kertomuksessa todetaan, komissio ehdottaa Saksan uusille osavaltioille (Länder) myönnetyn poikkeuksen jatkamista uuhipalkkioiden soveltamisrajan osalta.

14. Sianliha

- 14.1 Sianliha-alan perusasetuksessa säädetään perushinnan vahvistamisesta. Sen tason on ensisijaisesti tarkoitus ilmaista, millä hintatasolla markkinat ovat tasapainossa, siis mikä taso edistää markkinahintojen vakauttamista ilman, että sillä on vaikutusta rakenteellisiin ylijäämiin. Perushinnan ainoa käyttötarkoitus on antaa sysäys mahdolliselle yksityisen varastoinnin tuelle. Tällaisesta järjestelystä voidaan tehdä aloite silloin kun keskimääräinen markkinahinta yhteisössä laskee alle 103 prosentin perushinnasta. Tämä perushinta on voimassa 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään kesäkuuta.
- 14.2 Heinäkuun 1995 ja kesäkuun 1996 väliselle ajanjaksolle vakiolaatuisten sianruhojen perushinnaksi vahvistettiin 1509,39 eua tonnilta.
- 14.3 Kahden peräkkäisen hinnanalennuksen jälkeen markkinointivuosina 1994/1995 ja 1995/1996, perushinta on nyt tasolla, joka edustaa sopivaa arviota kysynnän ja tarjonnan tasapainopisteessä. Tämän vuoksi komissio ehdottaa, ettei perushintaa muuteta ja että se vahvistetaan 1509,39 eukuksi tonnilta.
- 14.4 Vakiolaatu, johon perushinta viittaa, vaihdettiin markkinointivuonna 1995/1996, luokasta U luokaksi E. Luokka E edustaa suurinta osaa yhteisössä teurastettujen sikojen laadusta ja olisi säilytettävä muuttumattomana.

Vakiolaadun määrittely olisi vahvistettava seuraavasti:

(a) vähintään 60 kg ja alle 120 kg painavat ruhot: luokka E;

(b) vähintään 120 kg ja enintään 180 kg painavat ruhot: luokka R.

15. Tupakka

- 15.1 Yhteisen markkinajärjestelyn vuonna 1992 tehdystä uudistuksesta on nyt tullut pysyvä.
- 15.2 Takuukynnysten osalta neuvosto pyysi komissiota esittämään ehdotuksena aikaisessa vaiheessa ennen hintapakettia, jotta tupakantuottajat tietävät oikeutensa ennen istutuskautta. Vuosien 1996 ja 1997 satoja koskeva ehdotus on siis jo neuvostossa ja päätös tehtäen helmikuun lopussa. Tämä ehdotus perustuu suurelta osin vuoden 1995 tilanteeseen.
- 15.3 Palkkioiden osalta viimeisten kolmen markkinointivuoden kokemus osoittaa, että nykyinen taso olisi säilytettävä myös markkinointivuonna 1996/1997. Tuotanto on itse asiassa ollut lähellä takuukynnyksiä, lukuun ottamatta pieniä markkinatilanteiden aiheuttamia poikkeuksia ja erityisesti joidenkin lajikkeiden vähentyntä kysyntää.

15.4 On myös huomattava, että komissio esittää ennen 1.4.96 tupakkajärjestelmän tulevaisuutta koskevia ehdotuksia. Nämä ehdotukset koskevat ainoastaan vuoden 1998 ja sitä myöhempiä satoja. Sen vuoksi vaikuttaa loogiselta, että sitä koskeva keskustelu käydään erillään hinnan vahvistamisesta.

LIITE I

Valkuaiskasvi- ja öljypellava-alan tarkastuskertomus

Markkinointivuoden 1995/1996 hintapaketista 22 päivänä kesäkuuta 1995 tekemissään johtopäätöksissä neuvosto pyysi komissiota tarkastelemaan voisiko asetuksen (ETY) N:o 1765/92 15 artiklan 2 kohdan toteuttaminen (öljykasvijärjestelmä) valkuaiskasvi- ja öljypellava-alalla auttaa peltokasvien viljelyn tasapainoon saattamista.

1. Valkuaiskasvit (herneet, härkävavut ja makeat lupiinit)

1.1 Yhteisön tuotanto

Suurin kylvön taso ennen uudistusta saavutettiin vuonna 1987, jolloin kylvöalaa oli 1 327 000 hehtaaria. Taatun enimmäishinnan käyttöönoton jälkeen vuonna 1988 pinta-alat ovat vakiintuneet 1,2 ja 1,3 miljoonaan hehtaariin välille. Toinen 1 373 000 hehtaarin huippu oli vuonna 1993, joka oli YMP:n uudistuksen ensimmäinen vuosi. Vuonna 1995 12 jäsenen yhteisön kylvöala väheni 1 142 000 hehtaariin.

Kolmessa "perinteisesti" suurimmassa tuottajajäsenvaltiossa, Ranskassa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Tanskassa kylvöalojen kehitys on ollut samanlaista. Sen sijaan Saksassa, erityisesti sen uusissa osavaltioissa (Länder), ja Espanjassa kylvöpinta-ala on lisääntynyt. Italian kylvöpinta-ala on vähentynyt vuodesta 1986 lähtien ja se laski 39 000 hehtaariin vuonna 1995.

Tuotokset lisääntyivät tasaisesti 1990-alkuun asti geneettisen ja viljelytekniikoiden parantamisen ansiosta, mutta myös siksi, että asteittain siirryttiin härkävavuista herneisiin ja siksi, että viljely keskittyi Ranskaan, missä tuotokset olivat korkeimmat. Vuosina 1994 ja 1995 tuotos väheni, koska "perinteisissä" tuottajajäsenvaltioissa kylvöala pieneni ja se lisääntyi Espanjassa, jossa tuotos on vain noin 1 tonni hehtaaria kohden.

Tästä kehityksestä seuraa, että yhteisön tuotanto lisääntyi vuoteen 1993 asti ja on sen jälkeen laskenut vuosina 1994 ja 1995. Toisin sanoen voimaperäistämisen-, erikoistumisen-, ja keskittymisvaiheen jälkeen, joka oli tyypillistä ajanjaksolle 1988-1993, tuottavimmilla alueilla on havaittavissa uudelleen laajentumista vähemmän tuottavien alueiden kustannuksella.

Yhteisön tuotannon kehitys esitetään yksityiskohtaisesti taulukossa I.

Valkuiskasvitilastot

HERNEEN, HARKAPAVUN JA MAKEAN LUPIININ VILJELYALA (1 000 ha)											
	D11	D16	DK	FRA	UK	ESP	ITA	muut	EUR-12	EUR-12+	EUR-15
1986/87	63		142	313	152	69	173	59	971		
1987/88	102		201	474	211	65	164	110	1327		
1988/89	89		147	548	261	50	119	80	1294		
1989/90	68		123	656	214	52	119	57	1289		
1990/91	46	64	115	715	216	42	113	26	1291	1309	
1991/92	36	48	99	667	203	34	114	22	1187	1199	
1992/93	30	47	118	715	208	30	103	37		1257	1329
1993/94		89	121	753	244	30	93	43		1373	1436
1994/95		76	106	679	229	114	80	21		1304	1360
1995/96(a)		120	76	581	191	116	39	19		1142	1183
HERNEEN, HARKAPAVUN JA MAKEAN LUPIININ TUOTOS (t/ha)											
	D11	D16	DK	FRA	UK	ESP	ITA	muut	EUR-12	EUR-12+	EUR-15
1986/87	3,60		3,62	3,82	3,82	0,84	1,31	3,22	3,08		
1987/88	3,26		2,62	4,06	2,70	0,98	1,38	2,31	2,94		
1988/89	3,60		3,45	4,76	3,67	1,18	1,26	2,74	3,73		
1989/90	3,50		3,86	4,47	3,40	1,15	1,25	2,70	3,67		
1990/91	3,59	3,34	4,79	5,15	3,76	1,21	1,32	2,73	4,28	4,26	
1991/92	3,69	3,40	4,21	4,79	3,43	1,41	1,83	1,59	4,02	4,00	
1992/93	3,63	2,94	2,58	4,61	3,39	1,27	1,78	2,23		3,78	
1993/94		3,26	3,77	5,06	3,87	1,00	1,57	2,61		4,22	
1994/95		3,20	3,60	5,06	3,17	0,95	1,64	3,71		3,91	
1995/96(a)		3,20	3,61	4,79	2,93	0,57	1,63	2,83		3,66	3,63
HERNEEN, HARKAPAVUN JA MAKEAN LUPIININ TUOTANTO (1 000 t)											
	D11	D16	DK	FRA	UK	ESP	ITA	muut	EUR-12	EUR-12+	EUR-15
1986/87	227		514	1196	580	58	226	190	2991		
1987/88	333		527	1925	570	64	227	254	3900		
1988/89	320		507	2608	959	59	150	219	4822		
1989/90	238		475	2931	727	60	149	154	4734		
1990/91	165	214	551	3681	812	51	149	71	5529	5578	
1991/92	133	163	417	3198	697	48	209	35	4767	4797	
1992/93	109	138	305	3293	706	38	183	83	4716	4746	
1993/94		290	456	3811	944	30	146	112		5789	
1994/95		242	380	3433	724	108	131	77		5095	
1995/96(a)		383	274	2784	560	66	64	53		4184	4301

W

1.2 Valkuaiskasvit ja YMP:n uudistus

Valkuaiskasvien tukijärjestelmä liitettiin vuonna 1992 peltokasvien tukijärjestelmään. Valkuaiskasveille maksettava hehtaarituki on 78,49 ecua tonnilta, joka kerrotaan alueellisella viitetuotoksella. Tämä tuen taso on otettu käyttöön uudistuksen ensimmäisenä vuonna, samaan aikaan kun tukihinnat purettiin.

Vastaavasti on syytä muistaa, että viljan interventiohintoja on laskettu kolmeen otteeseen ja että tukea on sen seurauksena mukautettu seuraavasti: 30,19, 42,26 ja 54,34 ecua pitkän aikavälin tuotoksen tonnia kohden.

Näiden erilaisten siirtymäkauden toimenpiteiden seurauksena valkuaiskasvien ja viljan osalta on ollut se, että ensimmäinen siirtymäkauden markkinointivuosi 1993/1994 oli erityisen suosiollinen valkuaiskasveille, joista maksettiin heti lopputason mukaista tukea. Tilanteen tasaantuessa oli kuitenkin odotettavissa, että valkuaiskasvit menettävät hieman vetovoimaansa suhteessa ensimmäiseen siirtymävuoteen, koska tuen taso oli mitoitettu tasapainottamaan karkeasti arvioiden näiden kahden tyyppisen viljelyn tulot siirtymäkauden päättyessä.

Tämä näkökulma vahvistuu verrattaessa kahdella tuotantoalueella (eräs Ranskan departementti ja Itä-Englia) valkuaiskasvien ja viljakasvien tuotosta. Siitä voidaan tehdä seuraavat johtopäätökset:

- ennen uudistusta valkuaiskasvien kannattavuus oli hieman parempi kuin viljakasvien;
- markkinointivuonna 1993/1994, viljakasvien kokonaistulot laskivat ja valkuaiskasvien nousivat, jolloin tuotoksen ero oli valkuaiskasvien hyväksi;
- markkinointivuonna 1994/1995 tilanne muuttui ja viljakasvien kannattavuus oli hieman parempi kuin valkuaiskasvien, joten valkuaiskasvien markkinahinta laski enemmän kuin viljakasvien;
- markkinointivuonna 1995/1996, molempien kasvien nousivat korkeiden markkinahintojen vuoksi. Mutta valkuaiskasvit olivat edelleen vähemmän kannattavia kuin viljakasvit. Tuloerot korostuivat markkinointivuonna 1995/1996 - tavalla, jota ei osattu ottaa huomioon kylvöaikaan - viljakasvien hintojen pysyvyyden ansiosta ja markkinaolosuhteiden suhdannetilanteen vuoksi markkinointivuonna 1995/1996.

Toisaalta yhteisön kylvöpinta-aloja analysoidessa (taulukko edellä) voidaan todeta, että markkinointivuonna 1995/1996 kylvöpinta-ala on edelleen suurempi kuin tavanomainen pinta-ala, joka voidaan määritellä pinta-alojen keskiarvona ennen uudistusta (1 265 000 ha vuosina 1988–1991), vähennettynä poistetun pellon määrällä.

	Pellonpoisto (%)	Kymys (ha)	Kylvöpinta-ala	Ero (%)
1993/1994	15	1 075 000	1 373 000	+28
1994/1995	15	1 075 000	1 304 000	+21
1995/1996	12	1 113 000	1 142 000	+2,6

1.3 Johtopäätös

Viimeaikainen valkuaiskasvien viljelypinta-alan väheneminen ei vaikuta yhteisön tasolla hälyttävältä huomioon ottaen pellonpoiston tavanomaiset vaikutukset ja jonkinasteisen laajaperäistymisen. Tätä laskua vaikeuttavat epäilemättä suhdannetekijät, joista viljakasvien korkea hintataso on merkittävin. Komissio on vakuuttunut siitä, että tyydyttävä tasapaino peltokasvien viljelyn välillä voidaan säilyttää pitämällä rehukasvien markkinahinnat lähempänä interventiohintoja. Tämän vuoksi komissio on sitä mieltä, että valkuaiskasvien nykyistä järjestelmää ei ole syytä muuttaa. Komissio valvoo kuitenkin edelleen valkuaiskasvien viljelypinta-alan kehitystä ja tekee tarkoituksenmukaiset esitykset tarpeen vaatiessa.

2. Öljypellava

2.1 Yhteisön tuotanto

Euroopan kylvöala 1970-luvun puolivälissä oli 30 000 ha. Sen jälkeen se on vähentynyt 5 000 hehtaariin 1980-luvun loppupuolella ja noussut taas 1990-luvun alkupuolella 265 000 hehtaariin. Markkinointivuoden 1995/1996 viljelyalaksi arvioidaan 120 693 ha (EY-12).

Keskituotokseksi voidaan ilmoittaa 1,7 tonnia hehtaarilta; siinä voi kuitenkin olla suuria eroavaisuuksia vuoden ja/tai alueen mukaan.

Öljypellavan maailmanmarkkinahinta ei ole kovin vakaa: 380 ecua tonnilta vuonna 1984, 130 ecua tonnilta vuonna 1992 ja 200–210 ecua tonnilta vuosina 1994 ja 1995.

2.2 Öljypellava ja YMP:n uudistus

Yhteisön öljypellavaa koskevalle lainsäädännölle oli aluksi ominaista tuki, joka määriteltiin neuvoston vahvistaman kohdehinnan ja komission toteaman keskimääräisen maailmanmarkkinahinnan erona. Myöhemmin vuonna 1993 lisättiin takuun enimmäispinta-alaksi 266 000 hehtaaria.

Markkinointivuodesta 1994/1995 alkaen, öljypellava sisällytettiin kokonaan peltokasvien tukijärjestelmään. Lisätuki hehtaarille on 105,1 ecua tonnilta, joka kerrotaan alueellistamissuunnitelmissa todetulla viljatuotoksella. Peltokasvien viljelyn peruspinta-ala on noussut 63 000 hehtaarilla (vuosien 1989, 1990 ja 1991 pinta-alan keskiarvo). Lisäksi tätä viljelyä voidaan tukea sen täyttäessä tarvittavat edellytykset kylvösiemenistä maksettavalla tuella, joka on vahvistettu 224,6 ecuksi tonnilta.

2.3 Johtopäätös

Öljypellavan kannattavuuden tarkastelu osoittaa, että sen kannattavuudessa ei ole ongelmia muihin peltokasveihin, erityisesti rypsiin verrattuna.

Tämän vuoksi komissio on sitä mieltä, että öljypellavan nykyistä järjestelmää ei ole tarpeen muuttaa.

LIITE II

KERTOMUKSET NAUDAN- JA LAMPAANLIHA-ALOJEN ERÄISTÄ NÄKÖKOHDISTA

JOHDANTO

I. NAUDANLIHA-ALAN MARKKINOIDEN KEHITYS

- A. Uudistuksen täytäntöönpanosta kolme vuotta
- B. Lyhyen ja keskipitkän aikavälin kehitys
  - a. Tuotanto
  - b. Tuonti
  - c. Vienti
  - d. Kulutus
  - e. Yleinen kehitys

II. ERITYISAIHEITA, JOIDEN TAKIA KERTOMUSTA PYYDETTIIN

- A. Sonnien erityispalkkio
  - a. Alueelliset katot
  - b. Sonnien palkkio toisesta ikäryhmästä
- B. Kausiporrastuspalkkio
- C. Naudan- ja lampaanlihan kiintiöjärjestelmät Saksan uusissa ländereissä (Neue Bundesländer - NBL)
  - a. Naudanlihan kiintiöjärjestelmät
  - b. Lampaanlihan kiintiöjärjestelmät

III. LIITTEET

- I. EU:n markkinahinnat - härät ja nuoret härät (1991-1995)
- II. Naudanliha R3:n ja sianruhojen U-luokan vertailu
- III. Emolehmäpalkkiot EU:n jäsenvaltioissa (1992-1994)
- IV. Kauppa kolmansien maiden kanssa (naudanliha) - tuonti
- V. Kauppa kolmansien maiden kanssa (naudanliha) - vienti
- VI. Hankintatase ja lyhyen/keskipitkän aikavälin ennuste - naudanliha
- VII. Naudanlihan erityispalkkiot EU:n jäsenvaltioissa (1992-1995)
- VIII. Naudanlihan erityispalkkiot ja tuotanto EU:n jäsenvaltioissa
- IX. Naudan kausiporrastuspalkkio
- X. Naudanlihapalkkiot Saksassa
- XI. Uuhipalkkiohakemukset Saksassa (1989-1995)

KERTOMUKSET NAUDAN- JA LAMPAANLIHA-ALOJEN ERÄISTÄ NÄKÖKOHDISTA

JOHDANTO

Vuoden 1992 naudan- ja lampaanliha-alan uudistusta hyväksyessään neuvosto vahvisti perusasetuksessa (ETY) N:o 805/68, että naudanliha-alalla on annettava seuraavat kertomukset muutama vuosi uudistuksen toteuttamisen jälkeen:

- kertomus kausiporrastuspalkkion vaikutuksista naudanliha-alalla sekä aiheelliset ehdotukset (perusasetuksen 4 c artikla).
- kertomus sekä ehdotukset sellaisten naudan- ja lampaanliha-alan kiintiöitä koskevien sääntöjen soveltamisesta Saksan uusissa ländereissä, joita sovelletaan muualla unionissa [asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 k artikla ja lampaanliha-alan perusasetuksen (ETY) N:o 3013/89 5 c artikla].

Lisäksi vuoden 1994/1995 hintojen vahvistamisen yhteydessä neuvosto pyysi komissiota tutkimaan sonnien erityispalkkion alueellista kattoa eri jäsenvaltioissa ja tekemään tarvittaessa aiheelliset ehdotukset 31 päivään joulukuuta 1994 mennessä. Komissio ei ole tehnyt ehdotuksia kyseiseen päivämäärään mennessä erityisesti siksi, että se ei ole saanut tietoa vuoden 1993 maksuista eikä sillä ole ollut mitään muuta tietoa, joka osoittaisi ehdotuksen tarpeelliseksi.

Syyskuussa 1995 pidetyssä neuvoston kokouksessa komissio lopulta ilmoitti olevansa valmis antamaan katsauksen palkkiojärjestelmistä ottaen huomioon kehityksen naudanliha-alalla ja GATT-sopimusten soveltamisen sekä ehdottamaan tarvittavia tarkistuksia.

Pyydettyjen kertomusten lisäksi komissio käyttää tilaisuutta hyväkseen ottaakseen esille eräitä muitakin aiheita kuten hintojen kehityksen, lisääntyneiden palkkioiden vaikutukset, kastroimattomia eläimiä koskevan toisen palkkion vaikutuksen ja toteutetut toimenpiteet tuotannon valvomiseksi.

I. NAUDANLIHA-ALAN MARKKINOIDEN KEHITYS

A. Uudistuksen täytäntöönpanosta kolme vuotta

1. Komissio esitteli marraskuussa 1993 neuvostolle kertomuksen naudan- ja vasikanlihan markkinanäkymistä ja interventiojärjestelmästä [KOM(93)601 lopullinen], jossa markkinakehitystä syksyyn 1993 asti kuvattiin seuraavasti:

Vuosien 1990 ja 1991 tuotannon, joka nousi 8,7 miljoonaan tonniin, huomattavan kasvun jälkeen tuotanto väheni vuonna 1992 8,4 miljoonaan tonniin ja vuonna 1993 se laski edelleen 8 miljoonaan tonniin. Tuotannon vähenemisen tärkeimpinä tekijöinä mainittiin:

- naudanlihan tuotannon, joka oli huipussaan vuonna 1991 ja alenemaan päin vuonna 1993, syklinen luonne;
- se, että vuosi 1992 oli viitevuosi palkkioon oikeuttavien kiintiöiden määräytymiselle, houkutteli tuottajia säilyttämään tuotantonsa ennallaan kiintiöidensä lisäämiseksi;
- vasikoiden tuonnin rajoittaminen 425 000 päähän vuotta kohden;
- teuraksi menevän elävän karjan viennin lisääntyminen.

Tämän seurauksena tuotanto kuitenkin väheni marraskuun 1993 kertomuksen mukaan odotettua enemmän ja se laski vuonna 1993 7,7 miljoonaan tonniin ja vuonna 1994 7,4 miljoonaan tonniin. Edellä mainittujen syiden lisäksi unionissa olevien lehmien kokonaismäärän lasku 33,4 miljoonasta päästä vuonna 1991 31,8 miljoonaan päähän vuonna 1993 on myös voimakkaasti vaikuttanut naudanlihantuotannon tavallista suurempaan vähenemiseen.

2. Kyseisellä tuotannon voimakkaalla vähenemisellä oli seuraavanlaisia vaikutuksia markkinoihin:

- Hinnat, jotka olivat hieman alle 80 prosenttia interventiohinnasta vuonna 1992, olivat vakaat heinäkuuhun 1993 asti; sen jälkeen absoluuttiset hinnat laskivat jonkin verran, mutta kolmen suunnitellun interventiohinnan 5 prosentin laskun (kuten vuoden 1992 uudistuksessa oli suunniteltu ja jotka on korvattu lisäämällä palkkioita) vuoksi hinnat pysyivät reilusti yli 80 prosentissa interventiohinnasta toukokuuhun 1995 asti (katso liitteessä I oleva kaaviokuva).
- Tämä hintakehitys antoi komissiolle mahdollisuuden laskea interventio-ostohintoja asteittain, jolloin intervention käyttö houkuttelee teurastamoja entistä vähemmän. Komission vuonna 1992 käyttöön ottama interventioon tarjottavien ruhojen painoraja alhaisen kysynnän isojen ruhojen interventioon myynnin rajoittamiseksi vaikutti lisäksi, joskin vain vähän, kyseiseen kehitykseen, koska interventioon tarjotut määrät olivat jo alkaneet vähentyä jyrkästi. Tämän seurauksena vakaiden markkinahintojen vallitessa ei enää syksyn 1993 jälkeen ole tehty interventiotarjouksia.

- Vuoden 1992 uudistukseen sisältyi naudanlihan interventiohintojen laskuja sekä korvauksia, jotka on kohdistettu ensisijaisesti laajaperäiseen tuotantoon osittain voimaperäisten tuottajien viljan hinnan laskusta johtuvan tuotantokustannusten pienenemisen vuoksi ja osittain naudanlihan kilpailukyvyyn ylläpitämiseksi sianlihaan verrattuna. Sianlihan hinnat todellakin laskivat uudistuksen täytäntöönpanon seurauksena, samalla kun tuotanto laajeni ennakoiden alhaisempia rehun hintoja. Kuten edellä on selitetty, naudanlihan hinnat laskivat vähemmän kuin naudan interventiohinnat. Tästä oli seurauksena yli 200 prosentin hintasuhde naudan- ja sianlihan välillä vuonna 1994, mikä selittää osaltaan naudanlihan kulutuksen laskun, joka oli noin 2,5 prosenttia kyseisenä vuonna. Naudanlihan hinnat laskivat kuitenkin vuoden 1995 ensimmäisinä kuukausina ja nousivat taas syksyn aikana. Samaan aikaan sianlihan hinnat ovat nousseet huomattavasti. Sen vuoksi on syytä olettaa, että naudanlihan kulutuksen lasku voi nyt pysähtyä (katso liitteessä II oleva kaaviokuva).
- Interventiovarastot olivat 1,1-1,2 miljoonan tonnin tasolla vuosina 1991 ja 1992. Sisäänostojen poistuttua vähitellen käytöstä vuoden 1993 aikana kyseisiä varastoja voitiin pienentää asteittain 718 000 tonniin vuonna 1993, 163 000 tonniin vuonna 1994 ja noin 15 000 tonniin syksyllä 1995. Nämä varastot on myyty pääasiassa kolmansiin maihin ja viety Uruguayn kierrosta edeltävinä vuosina. Jäljellä olevat määrät käytetään unionin sisällä sosiaaliturvajärjestelmiin.

3. Vuonna 1995 tuotanto kasvaa noin kolmella prosentilla pääasiassa tavanomaisen tuotantokiertoa liittyvän tuotannon kasvun vuoksi, mutta kasvua kiihdyttävät myös vuosien 1993 ja 1994 suhteellisen korkeat hinnat. Kulutuksen jonkinasteinen väheneminen ja muut markkinoita häiritsevät tekijät, erityisesti valuuttakurssien kehitys, ovat aiheuttaneet tänä vuonna hintojen melko jyrkän laskun helmikuun 1995 85 prosentista interventiohinnasta kesäkuun 1995 78 prosenttiin. Tämä selvä ja äkillinen hinnanalennus on aiheuttanut ongelmia tuottajille ja sen vuoksi komissio toteutti toimenpiteitä sekä auttaakseen tuottajia lisäämällä sonnien erityispalkkion ennakkomaksua että voimistaakseen vientiä. Pääasiassa jatkuvan vientitoiminnan tuloksena hinnat alkoivat elokuun puolivälistä nousta uudelleen ja lokakuun puoliväliin mennessä ne olivat 84 prosentin tasolla voimassa olevasta interventiohinnasta, joka siihen mennessä oli uudelleen laskenut 5 prosentilla.

Kaiken kaikkiaan voidaan sanoa, että kolmena ensimmäisenä vuoden 1992 uudistusta seuraavana vuotena markkinahinnat ovat kehittyneet enimmäkseen korkeammiksi kuin uudistuksessa kaavailtiin; vuonna 1993 ja 1994 hinnat olivat melko korkeat ja äkillisen hintojen laskun keväällä 1995 jälkeen tapahtui vastaava jyrkkä nousu syksyllä.

B. Markkinoiden lyhyen ja keskipitkän aikavälin kehitys

Kun markkinoiden kehitys on yleisesti ollut positiivinen vuoden 1992 uudistuksen jälkeen, herää kysymys voidaanko saman kehityksen odottaa jatkuvan. Mahdollinen vastaus voidaan antaa ainoastaan markkinakehitykseen vaikuttavien eri tekijöiden tarkastelun jälkeen.

a. Tuotanto

Vuoden 1995 osalta on odotettavissa, että tuotanto kasvaa noin kolmella prosentilla, kun taas vuoden 1996 tuotannon odotetaan kasvavan yhdellä tai kahdella prosentilla. Tämä kuuluu osana tavanomaiseen noususuuntaukseen naudanliha-alan tuotantokierrossa sen jälkeen, kun tuotanto väheni huomattavasti vuosina 1992-1994. On kuitenkin huomattava, että tuotantokarja (lehmien kokonaislukumäärä unionissa) ei kasvanut viime vuosina. Määrä pysyi vakaana vuodesta 1993 vuoteen 1995. Lypsylehmien kokonaislukumäärä väheni edelleen 200-300 000 päällä vuotta kohden, mutta emolehmien lukumäärä nousi melkein saman verran. Kun emolehmien jälkeläiset tavallisesti tuottavat painavampia ruhoja, muutos jalostusautojen lukumäärässä voi osaksi selittää tuotannossa vuosina 1995/1996 tapahtuneen ennakoitun kasvun.

Tulevaa kehitystä ajatellen voi olla odotettavissa lypsykarjan asteittainen väheneminen edelleen yhdellä tai ehkä kahdella prosentilla vuotta kohden, mutta on ilmeistä, että alan kyseinen kehitys voi jossakin määrin korvautua emolehmien lukumäärän odotetulla kasvulla tulevina vuosina.

Eurostatin tilastojen mukaan joulukuussa 1994 unionissa (12 jäsenmaan EU) oli 10,4 miljoonaa emolehmää. Samana vuonna palkkioita myönnettiin 9,4 miljoonalle emolehmälle (katso liite III). Palkkioihin oikeutettuja (tuottajien kaikkien yksittäisiin palkkiokiintiöihin liittyvien oikeuksien summa) emolehmiä on kuitenkin 10,8 miljoonaa. Koska vuonna 1992 on päätetty osana uudistusta, että vuosi 1992 voisi olla viitevuosi yksittäisten emolehmäkiintiöiden osalta, monet tuottajat ovat voineet pitää emolehmiensä lukumäärän tahallisesti korkeana ja ovat nyt tilanteessa, jossa eläinten lukumäärä ylittää eläintiheyttä koskevan ehdon (2,5 ny/ha vuonna 1995). Kyseisillä tuottajilla ei kuitenkaan voi olla oikeutta palkkioon heidän kaikkien emolehmiensä osalta. Aikojen kuluessa tapahtuu kuitenkin kiintiöiden siirtoa, minkä seurauksena oikeudet palkkioon lisääntyvät. Sen vuoksi kyseisen ilmiön seurauksena voi olla emolehmien lukumäärän lisääntyvä kasvu, mikä korvaa osittain tai kokonaan tulevien vuosien lypsylehmien lukumäärän vähenemisen.

Muita naudanlihantuotannon tulevan kehityksen määrääviä tärkeitä tekijöitä ovat:

- Eläintiheyttä koskevan ehdon lukumäärän pienentäminen, joka otettiin käyttöön vuoden 1992 uudistuksessa toimenpiteenä, joka suuntaisi alaa laajaperäiseen tuotantomuotoon tuotannon hallitsemiseksi yleisesti ja maaseudun väestökadon ("maaltapako") välttämiseksi, vaikuttaa edelleen tasapainottamalla tuotantoa vuonna 1996 suurimman sallitun eläinten lukumäärän muututtua 2,5 ny:stä/ha 2,0 ny:öön/ha.
- Koska noin 6 miljoonaa vasikkaa on tarkoitettu vasikanlihantuotantoon vuosittain, markkinoiden tasapainon vuoksi on tärkeää, että kyseinen tuotanto säilyy nykyisellä tasolla. Kun vasikanliha-alaa ei tueta erityisesti naudan- ja vasikanliha-alan yhteisen markkinajärjestelyn mukaisesti, tarjonta ja kysyntä määräävät markkinoiden tasapainon. Jos vasikoiden kysyntä vasikanlihan tuotantoa varten laskee, vasikat kasvatetaan ruhon painoltaan suuremmiksi ja tämä voi vaikuttaa merkittävästi koko naudanlihan tuotannon tasapainoon.

- Vuonna 1991 käyttöön otettu vasikoiden ja nuoren nautakarjan tuonnin rajoittaminen 425 000 päähän vaikutti hyvin myönteisesti tuotannon hallintaan. KIE-maiden kanssa tehtyjen assosiointisopimusten mukaisesti tätä rajoitusta on kuitenkin nostettu 500 000 päähän, mikä merkitsee sitä, että unionin markkinoille tulee vastaava ylimäärä naudanlihaa.

b. Tuonti (katso liite IV)

Suurin osa nuorten eläinten ja naudanlihan tuonnista tapahtuu kiintiöiden tai assosiointisopimusten tuontijärjestelyjen muodossa. Kaikkien naudanliha-alan tuotteiden kokonaistuonti on vahvistettu 525 000 tonnin ruhoekvivalentin tasolle ja kyseiset määrät eivät ole juuri kehittyneet. On kuitenkin tärkeää huomata, että koska unionin omavaraisuusaste on yli sata prosenttia, jokaisen unionin tuoman naudanlihatuotannon osalta on leikattava vastaava määrä tuotantoa, jollei kulutus kasva.

c. Vienti (katso liite V)

Naudanlihan ja naudanlihatuotteiden kokonaisvientä oli vuosina 1991 ja 1992 1,3 miljoonan tonnin ruhoekvivalentin tasolla ja se laski vuosina 1993 ja 1994 1,2 miljoonaan tonniin. On huomattava, että kunakin kyseisistä vuosista määrät sisältävät noin 500 000 tonnia vietyä interventioon otettua naudanlihaa. Uruguayn kierroksen sääntöjen mukaisesti 1 päivästä heinäkuuta 1995 30 päivään kesäkuuta 1996 kestävä Uruguayn kierrosta koskevan vuoden osalta unionin on rajoitettava vientitodistusten antamista 1 118 700 tonniin, vaikkakin tätä lukua voidaan tarkistaa GATT-sopimuksen 24 artiklan 6 kohdasta meneillään olevien neuvottelujen perusteella. Sen vuoksi, että pieni määrä jäljellä olevia interventiovarastoja (15 000 tonnia) ei ole käytettävissä vientiin, kyseisen vientikaton ei pitäisi itsessään olla aiheuttanut suuria ongelmia sen soveltamisen ensimmäisenä vuonna. Koska kuitenkin kyseinen katto toimii todistusten antamisen tasolla, viejien välisestä todistusten rajoitettua määrää koskevasta kilpailusta aiheutuvia ongelmia on esiintynyt.

Vientitodistusten jakaminen oikeuksien mukaan rajoitetussa määrin ei ole kuitenkaan osoittautunut helpoksi. Maailmanmarkkinahinnat ovat olleet kiinteitä, ja sen vuoksi viejien välillä on ollut kovaa kilpailua sen tarjoamista mahdollisuuksista hyötymiseksi. Sopivan hyvitystason ja tarkoituksenmukaisimpien todistusten antamista koskevien ehtojen (so. vakuuksien kesto ja taso) vahvistaminen on ollut vaikeaa ja kiistanalaista.

Viejät ja komissio ovat itse asiassa parhaillaan mukautumassa tilanteeseen, jossa vientitodistuksia ei enää ole käytettävissä rajoittamattomia määriä. Kyseistä mukautumisprosessia työestetään hallintokomiteassa. Olisi kuitenkin muistettava, että tämä vientikatto on vuodeksi 2000 vahvistettu 817 000 tonniksi, mikä on 300 000-400 000 tonnia vähemmän kuin 1990-luvun alkuvuosina.

d. Kulutus

Viime vuosina naudan- ja vasikanlihan kulutuksen vuosittainen nettotasapaino on ollut 21-22 kiloa henkeä kohden (katso liite VI). Vuosina 1993 ja 1994 tämä luku pieneni hieman. Suhteellisen hinnan vaikutus selittää³³ osittain tämän laskun, mutta terveyteen ja vasikanlihan osalta eläinten hyvinvointiin liittyvillä tekijöillä oli osuutensa asiassa.

Viime aikoina esiin tulleella nautojen BSE-tautia koskevalla yleisellä huolella, erityisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa, on kulutusta laskeva vaikutus, mutta tällä hetkellä ei ole mahdollista ennustaa, onko tämä vaikutus pitkäaikainen vai tilapäinen. Tämänhetkisisissä ennusteissa ei sen vuoksi oteta kyseistä asiaa huomioon, ja niiden mukaan kulutuksen suunta on vakaa unionissa kokonaisuutena.

e. Yleinen kehitys

Tällä hetkellä uusimpien käytettävissä olevien ennusteiden perusteella komissio arvioi, että melko vähäisen vuoden 1995 tuotannonlisäyksen jälkeen on odotettavissa vielä vähäisempi lisäys vuonna 1996. Tässä tilanteessa on selvää, ettei minkäänlaisia sellaisia toimenpiteitä olisi toteutettava, jotka kannustaisivat tuotannon lisäykseen. Päinvastoin, jos on olemassa toimenpiteitä, joilla tuotantoa voitaisiin vähentää ja joita voitaisiin pitää vähäisinä uudistuksen mukautuksina, niitä olisi tutkittava vakavasti. Ainoat toimenpiteet, joiden toteuttamista komissio voi tässä vaiheessa harkita, ovat sen vuoksi mukautuksia, joiden avulla pyrittäisiin vähentämään tuotantoa sen lisäämisen sijaan. Toisaalta markkinoiden kehityksessä ei ole tähän mennessä koettu tai ennakoitu mitään sellaista, mikä antaisi aihetta vuoden 1992 uudistuksen perinpohjaiseen muuttamiseen.

II. ERITYISAIHEITA, JOIDEN TAKIA KERTOMUSTA PYYDETTIIN

A. Sonnien erityispalkkio

a. Alueelliset katot

Tämän palkkiojärjestelmän tärkeimpinä tavoitteina on antaa tiettyä hyvitystä interventiohintojen laskusta erityisesti pienille ja keskisuurille tuottajille sekä kannustaa entistä laajaperäisempiin tuotantomenetelmiin, minkä lisäksi järjestelmällä voidaan sanoa olevan myönteinen vaikutus tuotantoa rajoittavien viljelijöiden tulotasoon ja vaikuttavan oikeasuuntaisesti, kun on kyse tarpeesta hallita tuotantoa.

Alueellisten kattojen jakautumisen osalta on muistettava, että vuoden 1992 uudistuksessa jäsenvaltioille annettiin mahdollisuus valita vuosi 1992 viitevuodeksi. Vuonna 1994 neuvosto teki sen johtopäätöksen, että vuoden 1992 ottaminen viitevuodeksi oli aiheuttanut tiettyä tasapainottomuutta alueellisten kattojen jakautumisessa unionin eri alueilla. Neuvosto tarkisti asetuksella (EY) N:o 1884/94 kyseisen jakautumisen ja pienensi unionin kokonaiskattoa 11 517 000 päästä 10 281 000 päähän. Liitteessä VII annetaan tietoja sonnien erityispalkkion myöntämisestä ja liitteessä VIII esitetään tietoja niiden sonnien lukumäärän, joille palkkio on myönnetty, ja koko unionissa teurastettujen eläinten lukumäärän välisestä yhteydestä.

Ei ole odotettavissa, että alueellisten kattojen koon ja kussakin jäsenvaltiossa teurastettujen eläinten lukumäärän välinen yhteys olisi yksinkertainen. Ensinnäkin eläimille voidaan myöntää palkkio yhdessä jäsenvaltiossa, mutta ne voidaan teurastaa toisessa jäsenvaltiossa. Ranskan ja Italian välinen säännöllinen lihotuseläinten kauppa on tunnettu esimerkki kyseisestä ilmiöstä. Toiseksi muut palkkion myöntämistä koskevat rajoitukset (90 pään raja ja eläintiheyttä koskeva ehto) vaikuttavat niiden eläinten lukumäärään, jotka ovat oikeutettuja eri asteisiin, jotka vaihtelevat naudanlihantuotannon unionin eri osissa erilaisen rakenteen mukaan. Sen vuoksi ei ole yllättävää huomata, että niissä jäsenvaltioissa, joissa katto on alhainen teurastettujen eläinten lukumäärään verrattuna, ei tosiasiaassa ole tarvinnut kattojen vuoksi pienentää maksettavia palkkioita.

Sen vuoksi sonnien erityispalkkiojärjestelmän nykyisen muodon onnistuneen vaikutuksen vuoksi vuoden 1992 uudistuksen yleiseen tasapainoon komissiolla ei ole aikomusta ehdottaa muutoksia alueellisiin kattoihin.

b. Sonnien palkkio toisesta ikäryhmästä

Palkkion toisesta ikäryhmästä osalta liitteessä VII oleva taulukko osoittaa, että vuonna 1994 tätä palkkiota pyydettiin 870 800 sonnille. Tuottajilta saadut tiedot osoittavat, että monet heistä pyrkivät pitämään sonneja 23 ikäkuukauteen asti saadakseen palkkion toisesta ikäryhmästä ja että palkkion arvon nousu vuonna 1995 tulee kannustamaan yhä useampia kasvattajia tekemään näin tulevaisuudessa. Kaupan ja teurastamojen lähteiden mukaan kyseiset 23 kuukauden ikäiset sonnit eivät täysin vastaa vaadittua laatua ja niillä on yleensä taipumus olla liian rasvaisia ja ylipainoisia. Tästä voidaan päätellä, että sonnien palkkio toisesta ikäryhmästä edistää sellaisten tuotteiden tuotantoa, joita markkinoilla ei tarvita, ja lisäksi se kasvattaa naudanlihan tuotantoa keinotekoisesti. Tästä syystä komissio ehdottaa kyseisen sonnien palkkion toisesta ikäryhmästä poistamista ja vastaavan palkkion ensimmäisestä ikäryhmästä nostamista nykyiseltä 108,7 ecun tasolta 123,9 ecun tasolle eläintä kohden (+14 prosenttia), mikä olisi sen vuoksi muodoltaan yksi ainoa palkkio, joka maksetaan yhden kerran eläimen elämän aikana. Edellyttäen, että muutos ei johda nuorten sonnien lisätuotantoon ja sonnien alentuneeseen tuotantoon, kyseinen toimenpide ei aiheuta taloudellisia seurauksia, sillä vuoden 1994 lukujen perusteella palkkioista toisesta ikäryhmästä aiheutuvat kulut voidaan käyttää korvaamaan palkkioiden ensimmäisestä ikäryhmästä kasvun aiheuttamat lisääntyneet kulut.

Palkkion toisesta ikäryhmästä poistaminen poistaa lisäksi tahattoman seurauksen, joka on aiheutunut vuonna 1992 tehdystä muutoksesta palkkiojärjestelmään, ja joka koskee härkätaisteluihin käytettäviä sonneja. Pannessaan vuoden 1992 uudistusta täytäntöön vuonna 1993 Espanja muutti laillisesti kylläkin palkkion maksamista koskevaa järjestelmää teurastettaessa suoritettavasta maksusta maksuun maatiloilla. Tämä merkitsi sitä, että tuottajille oli mahdollista hakea palkkiota toisesta ikäryhmästä sellaisten sonnien osalta, jotka oli valittu taistelueläimiksi, samalla tavoin kuin teurastamoissa teurastettaviksi tarkoitettujen sonnien osalta. Tätä palkkiota on arvosteltu, sillä se on nähty tukena taisteluhärkien tuotannolle. Tällainen tuki on laillinen siinä mielessä, että olemassa olevan järjestelmän osalta se on jätetty vahingossa sulkematta pois, mutta se ei ollut komission aikeiden mukainen sen ehdottaessa vuoden 1992 uudistusta. Jos neuvosto päättää olla vahvistamatta ehdotusta sonnien palkkion toisesta ikäryhmästä poistamiseksi, komissio ottaa itselleen oikeuden tehdä toisen ehdotuksen kyseisen säännöttömyyden poistamiseksi.

B. Kausiporrastuspalkkio

Tämä palkkio, joka on vahvistettu osana vuoden 1992 uudistusta, on tarkoitettu kannustamaan tuottajia laajentamaan nuorten sonniensa kaupan pitämistä koko vuodelle sen sijaan, että he toimittaisivat tuotantonsa syksyn tarjontahuipun aikaan. Tätä tarkoitusta varten varsinaisessa asetuksessa [neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 c artiklassa] säädetään, että:

"Jos vuoden 1 päivän syyskuuta ja 30 päivän marraskuuta välisenä ajanjaksona teurastettujen sonnien lukumäärä jäsenvaltiossa ylittää 40 prosenttia sellaisten sonnien vuotuisista teurastuksista, joiden tuottajat ovat kalenterivuodesta 1993 hakemuksen perusteella oikeutettuja 4 b artiklan mukaisesti myönnetyn erityispalkkion lisäpalkkioon (kausiporrastuspalkkio)".

Kyseisen 40 prosentin ehdon tarkoituksena oli rajoittaa tämä palkkio alueisiin, joilla tuottajat saattavat markkinoille suurimman osan tuotannostaan syksyn tarjontahuipun aikaan, ja kannustaa kyseisiä tuottajia muuttamaan totuttua kaupan pitämistä koskevaa rytmiään.

Voidaan sanoa, että kausiporrastuspalkkiolla on Irlannissa ollut suuri vaikutus siihen, miten nuoret sonnit pidetään kaupan syys-marraskuun välisenä ajanjaksona, kun pitäminen kaupan syksyllä on vähentynyt vuosien 1990-1992 50 prosentista vuosien 1993-1994 41 prosenttiin ja pitäminen kaupan keväällä on lisääntynyt vuosien 1990-1992 noin 24 prosentista vuoden 1994 35 prosenttiin.

Kausiporrastuspalkkion äkillisen loppumisen vuoksi kunkin huhtikuun lopussa, kuten vuoden 1992 uudistuksessa alunperin oli kaavailtu, teurastuksilla oli taipumus kasautua kyseiselle kuukaudelle. Tätä ongelmaa on ryhdytty ratkomaan muuttamalla asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 c artiklan 2 kohta, jossa säädetään palkkion määrän asteittaisesta pienentämisestä. Jäljelle jää kuitenkin tekijöitä, jotka olisi mainittava ja jotka ovat merkittäviä kausiporrastuspalkkion toiminnan kannalta:

- a. Urospuolisista eläimistä maksettavan palkkion vuotuinen 18 ecun nostaminen vuosina 1992-1995 kannusti tuottajia pitämään eläimensä kaupan seuraavana keväänä edellisen syksyn asemesta. Tätä kannustavaa lisävaikutusta ei ole enää tulevaisuudessa, koska palkkion viimeinen vuotuinen nostaminen tehtiin vuonna 1995.
- b. Se, että vuonna 1995 (samoin kuin vuonna 1996) kausiporrastuspalkkiota sovellettiin Irlannin tasavallassa, muttei Pohjois-Irlannissa, aiheutti jännitteitä. Kyseinen tilanne ei koskenut ainoastaan samanlaisia tuotantomenetelmiä maisemallisesti samantyyppisillä ja maantieteellisesti vastaavilla alueilla, vaan se antoi taloudellisia yllykkeitä tuottajille ja kauppiaille lähettää eläimet Pohjois-Irlannista Irlannin tasavaltaan ainoastaan palkkion hakemisen vuoksi. Koska tällainen rajanylityskauppa ei kuitenkaan ole eläinlääkinnällisistä syistä sallittua, palkkiota koskevat säännöt aiheuttivat yllykkeitä, jotka olivat selvästi ristiriidassa eläinten terveyteen liittyvien toimenpiteiden kanssa.
- c. Elävinä kolmansiin maihin vietyjen eläinten lukumäärä kasvoi vuoden 1992 6,6 prosentista Irlannin naudanlihan kokonaisviennistä vuoden 1994 20,2 prosenttiin. Kyseinen vienti perustuu tiettyjen kolmansien maiden erityiseen kysyntään ja se jatkuu ympäri vuoden jopa sellaisina ajanjaksoina, jolloin markkinoilla on yleensä vähän tai hyvin vähän tarjontaa. Syksyn tarjontahuipun aikaan kyseinen vienti ei kasva olennaisesti.

Liitteessä IX esitetään yksityiskohtaisia tietoja kausiporrastuspalkkion soveltamisesta. Käytettävissä olevat tuoreet ennusteet osoittavat, että vuonna 1995 40 prosentin raja ei täyty Irlannin tasavallan osalta. Sen vuoksi perusasetuksen 4 c artiklan 1 kohdan mukaisesti kausiporrastuspalkkiota ei voida soveltaa vuonna 1997. Tämä palkkion äkillinen loppuminen yhdessä palkkion vuotuisen nostamisen kannustavan vaikutuksen vuonna 1996 loppumisen kanssa voi johtaa sellaiseen tilanteeseen, jossa tuottajat omaksuvat uudelleen vanhan tapansa pitää suurimman osan tuotannostaan kaupan syksyllä. Tällaisessa tapauksessa markkinajärjestelylle voi aiheutua paineita soveltaa

toimenpiteitä, jotka eivät ole suotavia unionin naudanlihamarkkinoiden kokonaisuuden kannalta.

Sen vuoksi, jotta tuottajat pitäytyisivät nykyisin harjoittamassaan kaupan pitämisen tavassa ja tiettyjen aikaisemmin sovellettuun järjestelyyn liittyvien epäkohtien välttämiseksi, komissio ehdottaa muutosta perusasetuksen olemassa oleviin 4 c artiklan 1 kohdan säännöksiin seuraavassa tarkoituksessa:

a. Sellaisen tilanteen välttämiseksi, jossa kausiporrastuspalkkiota sovelletaan Irlannin tasavallassa, muttei Pohjois-Irlannissa, teurastettujen nuorten sonnien prosenttiosuus lasketaan Irlannin tasavallassa ja Pohjois-Irlannissa teurastettujen nuorten sonnien kokonaislukumäärän perusteella. Sen ottamiseksi huomioon, että kauden vaikutus on Pohjois-Irlannissa yleensä vähemmän korostunut, rajaa lasketaan lisäksi 38 prosenttiin.

b. Niissä jäsenvaltioissa tai niillä alueilla, joissa tai joilla nuorten sonnien tuotanto vastaa yli 60 prosenttia urospuolisten eläinten kokonaistuotannosta ja joissa tai joilla on aiemmin sovellettu 4 c artiklan 1 kohtaa, jäsenvaltio voi myöntää 43,47 ecun (toisin sanoen 60 prosenttia käytössä olevasta 72,45 ecun palkkiosta) kausiporrastuspalkkion, jota alennetaan ajanjakson lopussa kuten tällä hetkellä tehdään. Tässä tapauksessa kyseistä palkkiota Irlannin tasavallassa sovellettaessa sitä on sovellettava myös Pohjois-Irlannissa ja päinvastoin. Kyseisestä kausiporrastuspalkkiosta aiheutuvat kulut on katettava nuorten sonnien palkkiosta toisesta ikäryhmästä tehtävällä asianmukaisella vähennyksellä. Komissio vahvistaa kyseisen kullekin alueelle erikseen laskettavan vähennyksen hallintokomiteamenettelyn mukaisesti ennen palkkion toisesta ikäryhmästä lopullista maksua.

C. Naudan- ja lampaanlihan kiintiöjärjestelmät Saksan uusissa ländereissä (NBL)

a. Naudanlihan kiintiöjärjestelmät

Asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 k artiklan mukainen Saksan uusia ländereitä (NBL) koskeva poikkeus tarkoittaa, että:

a) Saksalla on:

- erityinen alueellinen 660 323 sonnien ja 180 000 emolehmän palkkion katto
- mahdollisuus vaihtaa aina 15 prosenttiin asti palkkio-oikeuksia kahden erityisen katon välillä
- lupa päättää erityisten kattojen jakamisen edellytyksistä
- erityinen poikkeus emolehmän määritelmään vuodesta 1993 vuoden 1995 loppuun.

b) Komission:

- on mahdollista antaa erityissääntöjä tämän artiklan panemiseksi täytäntöön, mitä mahdollisuutta ei käytetty
- on toimitettava ennen vuoden 1995 loppua neuvostolle kertomus, johon sisältyvät ehdotukset muussa unionissa sovellettavien sääntöjen soveltamisesta

NBL:n alueella. Asia on tämän kertomuksen tämän osan aiheena. Neuvoston on päätettävä kyseisistä ehdotuksista ennen vuoden 1996 loppua

Laajasti ajatellen NBL:n naudanliha-ala on kehittynyt tilanteesta, jossa oli juuri ennen yhdistymistä lähes kaksi miljoonaa lypsylehmää, mutta ei juuri lainkaan emolehmiä. Vuosina 1990-1991 teurastettiin noin 45 prosenttia lypsykarjasta. Vuonna 1995 emolehmäpalkkioita koskevien hakemusten määrä oli 179 300 pään tasolla, mikä näin ollen vastaa alueellista kattoa. Sonnikarjan suuruus entisessä DDR:ssä oli 1,27 miljoonaa päätä, kun taas sonnipalkkioita koskevien hakemusten määräksi vuonna 1995 arvioidaan 400 000 päätä, mikä on alle alueellisen katon. Liitteessä X esitetään nautakarjojen ja Saksan vanhoissa ja uusissa ländereissä myönnettyjen palkkioiden kehitys.

Saksa on **emolehmäjärjestelmän** yhteydessä pyytänyt lupaa:

a. soveltaa 15 prosentin rajaa alueellisen sonnikiintiön ja alueellisen emolehmäkiintiön välillä. Koska tämä mahdollisuus on annettu perusasetuksessa, komissiolla ei ole mitään kyseistä siirtoa vastaan.

b. soveltaa vielä toista 15 prosentin rajaa samaan suuntaan tulevaisuudessa. Tähän menettelyyn ei kuitenkaan ole annettu mahdollisuutta perusasetuksessa. Koska tällainen raja on ilmeisesti ristiriidassa tuotannon hallintatarpeen kanssa, komissio ei voi ehdottaa kyseistä muutosta perusasetukseen.

c. jatkaa alueellisen emolehmäkiintiön soveltamista vuoteen 2000. Tässä asiassa komission kanta on, että viiden vuoden siirtymäkauden jälkeen olisi otettava käyttöön yksilöidyt rajat, jotta tuottajat tulisivat tietoisiksi siitä, että naudanlihantuotannon hallinnassa on ongelmia. Sellaiset oikeudet, joita tuottajille ei ole myönnetty siirryttäessä yksilöllisten oikeuksien järjestelmään, olisi peruutettava, lukuun ottamatta yhtä oikeutta, joka on laskettu kolmeksi prosentiksi tuottajille myönnettyjen yksilöllisten oikeuksien kokonaismäärästä, ja joka voidaan katsoa kansalliseksi varaksi. Myönnettyjen yksilöllisten oikeuksien ja kansalliseen varaan myönnettyjen oikeuksien kokonaismäärien summa ei kuitenkaan saa ylittää alkuperäisten erityisten alueellisten kattojen summaa.

d. jatkaa emolehman määritelmää koskevaa poikkeusta vielä kahden vuoden ajan. Olisi huomattava, että kyseisen poikkeuksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 1995. Koska komissio ei vastannut myönteisesti samanlaisiin kahden muun jäsenvaltion esittämiin pyyntöihin, sen ei ole mahdollista suostua kyseiseen pyyntöön.

NBL:n emolehmätuotanto käynnistyi yleisesti melko hyvin ja alueellinen katto saavutettiin vuonna 1995. Koska Saksa haluaa soveltaa perusasetuksessa asetettua 15 prosentin rajaa, tämän tyyppisen tuotannon edelleen kehittämiseksi on jonkin verran tilaa. Ei kuitenkaan ole olemassa merkittäviä syitä jatkaa emolehmien alueellista kattoa ja sen vuoksi NBL:n emolehmien tuottajien olisi työskenneltävä vuodesta 1997 alkaen samoin yksittäistä tuottajakiintiötä koskevin edellytyksin kuin heidän kollegansa muualla unionissa.

Sonnien erityispalkkion osalta Saksan viranomaiset haluaisivat luopua 90 pään rajasta tai ainakin saada NBL:ä koskevan väliaikaisen poikkeuksen kyseiseen rajaan vuoteen 2000 saakka. Tässä kohdin on mainittava, että Saksan viranomaiset esittivät säännöstä, joka tekisi heille mahdolliseksi antaa sääntöjä erityisten kattojen jakamisesta kuten sellaisen säännön, joka sallisi heidän poikkeavan 90 pään rajaa koskevasta säännöstä.

Kuten tässä kertomuksessa on aikaisemmin korostettu, komissio ei voi hyväksyä minkäänlaisia sellaisia muutoksia naudanliha-alan järjestelmään, jotka voisivat aiheuttaa tuotannon kasvua. Komission ei näin ollen ole mahdollista ehdottaa sonnien erityispalkkiota koskevan 90 pään rajan yleistä poistamista. Lisäksi olisi huomattava, että Saksan vanhoissa ja uusissa ländereissä alueellisen kiintiön käytettävissä olevat kokonaislukumäärät ovat melko suuret, mikä jättää riittävästi tilaa naudanlihantuotannon mahdolliselle kehitymiselle uusissa ländereissä samoin edellytyksin kuin muussa unionissa. Olisi myös huomattava, että NBL ei ole ainoa sellainen yhteisön alue, jossa on suuria naudanlihaa tuottavia yrityksiä. Tällaisten yritysten olemassaolo ei sen vuoksi ole riittävä peruste NBL:ä koskevalle poikkeukselle.

b. Lampaanlihan kiintiöjärjestelmät

Perusasetuksen (ETY) N:o 3013/89 5 c artiklan mukainen Saksan uusia ländereitä (NBL) koskeva naudanliha-alaa vastaava poikkeus lampaanliha-alalla tarkoittaa, että:

a) Saksalla on:

- erityinen alueellinen yhden miljoonan uuhipalkkion katto
- lupa päättää erityisen katon jakamisen edellytyksistä.

b) Komission:

- on mahdollista antaa erityissääntöjä tämän artiklan panemiseksi täytäntöön (mitä mahdollisuutta ei käytetty)
- on toimitettava ennen vuoden 1995 loppua neuvostolle kertomus, johon sisältyvät ehdotukset muussa unionissa sovellettavien sääntöjen soveltamisesta NBL:n alueella. Asia on tämän kertomuksen tämän osan aiheena. Neuvoston on päätettävä kyseisistä ehdotuksista ennen vuoden 1996 loppua.

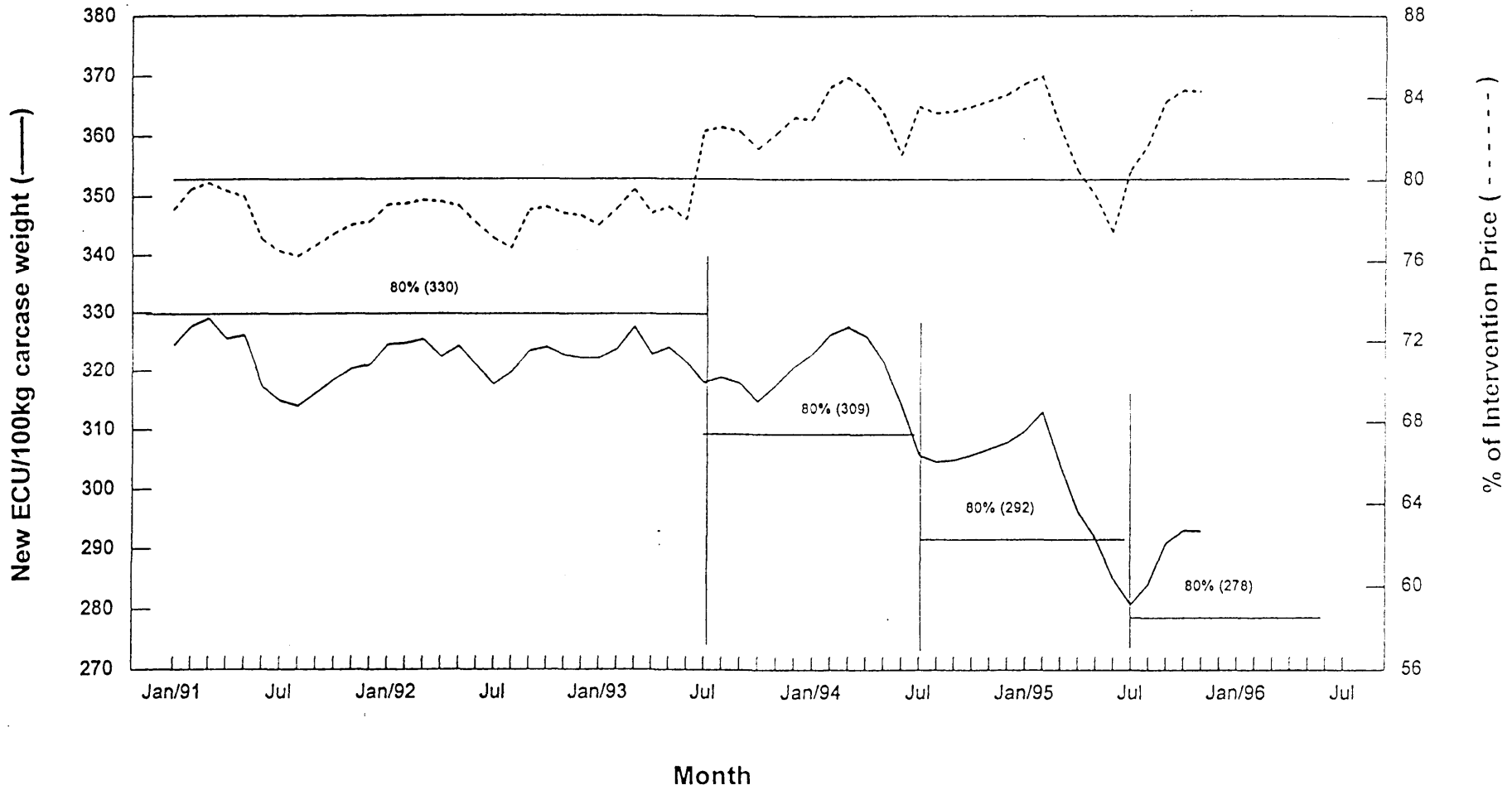
Entisessä DDR:ssä 2,6 miljoonan pään lammaskarja oli pääasiassa villan tuotannossa. Yhdistymisen jälkeen yhden miljoonan uuhien karja pieneni 500 000 uuhien määräksi, mutta määrä on nyt tasaantunut niin, että palkkiohakemuksia on jätetty yhteensä 550 000 uuhien osalta vuonna 1995 (liite XI).

Saksan viranomaiset hakevat yksinkertaisesti jatkoaikaa olemassa olevalle poikkeukselle vuoteen 2000 perustellen pyyntönsä sillä, että rakennemuutosta ei ole vielä saatu päätökseen ja että yksittäisiä tuottajia koskevien rajojen käyttöönotto aiheuttaisi tällä hetkellä hallinnollisia vaikeuksia NBL:ssä.

Komissio ei hyväksy väitettä hallinnollisista vaikeuksista, jotka estäisivät yksittäisiä tuottajia koskevien rajojen käyttöönoton. Sen sijaan komissio on samaa mieltä siitä väitteestä, että rakennemuutosta ei ole vielä saatu päätökseen, sillä alueellisen kiintiön täyttämistä ollaan vielä kaukana päinvastoin kuin emolehmien osalta vallitsevassa

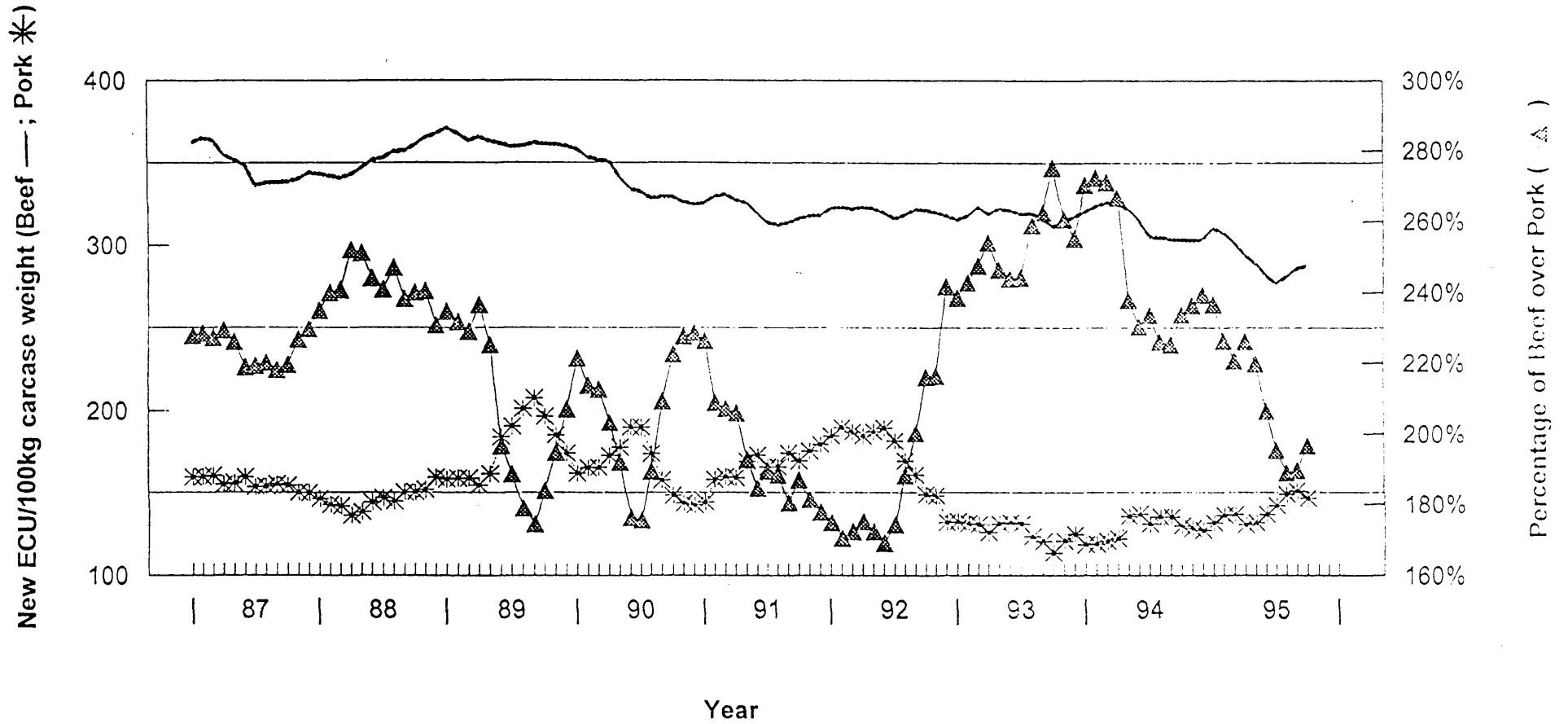
tilanteessa. Sen vuoksi komissio suostuu siirtämään myöhemmäksi vuoteen 2000 yksittäisiä tuottajia koskevien rajojen käyttöönoton. Saksa voi myös päättää ottaa käyttöön yksittäisiä tuottajia koskevat rajat kaikissa NBL:ssä vuoteen 2000 asti. Sellaiset oikeudet, joita tuottajille ei ole myönnetty siirryttäessä yksilöllisten oikeuksien järjestelmään, olisi peruutettava, lukuun ottamatta yhtä oikeutta, joka on laskettu kolmeksi prosentiksi tuottajille myönnettyjen yksilöllisten oikeuksien kokonaismäärästä, ja joka voidaan katsoa kansalliseksi varaksi. Myönnettyjen yksilöllisten oikeuksien ja kansalliseen varaan myönnettyjen oikeuksien kokonaislukumäärien summa ei kuitenkaan saa ylittää alkuperäistä erityistä alueellista kattoa.

EU MARKET PRICE - BULLS AND STEERS (1991-95)
 UE PRIX DE MARCHÉ - JEUNES BOVINS ET BOEUF (1991-95)
 EU MARKTPREIS - JUNGRINDER UND OCHSEN (1991-95)

24

COMPARISON OF BEEF AND PIG CARCASS PRICES - (1987-95)
COMPARAISON DES PRIX DE CARCASSES DE BOEUF ET PORC - (1987-95)
VERGLEICH DES KARKASSENPREISES VON RINDERN UND SCHWEINEN - (1987-95)

53

ANNEX III

EU SUCKLER COW PREMIUM (1991-94)
UE PRIME AUX VACHES ALLAITANTES (1991-94)
EU MUTTERKÜHPRÄMIE (1991-94)

Number of cows having received the premium (R. (EEC) No. 1357/80 and 805/68)

Nombre de vaches ayant bénéficié de la prime (R. (CEE) N° 1357/80 et 805/68)

Anzahl der Kühe, für welche die Prämie gewährt wurde (R. Nr. (EWG) 1357/80 und 805/68)

Member State (reference year)	1991/92	1992*	1993*	(of which mixed herd)	1994* (a)	(of which mixed herd)	Potential rights (b)	Suckler cow herd (12/94)(c)
Belgique/België	267.504	403.029	435.098	70.000 §§	423.728,0	70.000,0 §§	443.166	475.000
Danmark	84.110	121.661	101.947	700	104.420,0	590,0	135.937	105.000
Deutschland §	205.746	446.628	413.237	54.641	505.685,0	67.117,0	651.122	594.700
Ellas ('90)	131.471	132.006	125.823	2.005	120.874,0	2.145,0	149.778	87.800
España	1.307.916	1.363.337	1.215.115	85.058	1.133.150,7	90.000,0 §§	1.462.527	1.396.000
France	3.260.759	3.616.219	3.603.923	343.790	3.492.260,0	311.700,0	3.886.366	3.968.000
Ireland	783.636	1.024.757	883.757	51.377	910.091,0	51.680,0	1.106.528	956.700
Italia	700.943	704.000	673.673	137.901	807.938,0	97.786,0	787.762	722.000
Luxembourg	8.880	11.648	13.179	2.700	13.235,7	2.135,7	14.826	29.400
Nederland	41.483	67.444	50.209	5.000 §§	57.521,0	902,0	98.006	72.000
Portugal	204.752	240.099	240.000	20.000 §§	236.348,4	4.671,1	286.554	230.000
United Kingdom	1.488.043	1.669.538	1.558.206	12.844	1.552.408,0	13.368,0	1.805.323	1.783.000
Österreich							325.000	90.000
Suomi/Finland							55.000	33.600
Sverige							155.000	165.000
TOTAL 12	8.485.243	9.800.366	9.314.167	786.016 §§	9.357.659,8	712.094,8 §§	10.827.895	10.419.600
TOTAL 15							11.362.895	10.708.200

Legend:

* Provisional figures

§ Including New Länder (90=67.880, 91=27.860, 92=91697, 93=114.430, 94=153.327)

§§ Estimated figures

(a) In the case of DK and NL the figures refer to claims

(b) Not consolidated. Estimated figures excluding additional rights foreseen for extensive producers.

(c) EUROSTAT (for Sweden figures refer to 6/94)

W

ANNEX IV

EU BEEF TRADE - IMPORTS FROM THIRD COUNTRIES (1981-94)
 UE COMMERCE DE VIANDE BOVINE - IMPORTATIONS EN PROVENANCE DES PAYS TIERS
 EU RINDFLEISCHSEKTOR - IMPORTE AUS DRITTLÄNDERN

Year	LIVE ANIMALS				MEATS					
	Number of head			TOTAL (a+b+c) d	Tonnes		Tonnes carcase weight			
	Calves a	Adults b	Pure-bred replacements c		Meat equivalent e	Fresh f	Frozen g	Salted, dried & smoked h	Processed (cooked & uncooked) i	TOTAL (e+f+g+h+i) j
1981	61.948	195.333	53.223	310.504	50.055	54.519	120.666	306	138.363	364.009
1982	186.581	243.803	57.764	488.148	66.010	72.011	163.441	236	138.483	440.181
1983	216.295	247.652	40.724	504.671	63.654	86.545	152.564	364	144.453	447.580
1984	175.469	218.536	33.820	427.825	54.273	84.535	128.418	609	146.783	414.613
1985	145.830	298.434	45.654	489.918	71.097	126.510	139.722	274	151.431	469.034
1986	179.613	268.860	31.403	479.876	63.357	129.525	115.849	269	156.325	465.325
1987	272.018	350.365	44.251	666.634	85.702	138.495	120.698	277	151.205	496.377
1988	184.187	348.946	37.077	570.210	87.364	131.450	110.126	295	178.515	507.760
1989	473.918	372.480	60.383	906.781	101.739	122.147	109.398	290	172.312	505.886
1990	853.367	343.518	46.504	1.243.389	101.854	124.659	108.650	304	165.179	500.646
1991	339.345	376.510	44.164	760.019	87.308	151.719	109.823	345	185.323	534.518
1992	247.545	384.657	83.808	716.010	92.533	163.796	101.959	339	213.794	572.421
1993	395.399	88.900	114.187	598.486	80.110	144.725	93.138	371	180.829	499.173
1994	477.640	90.796	103.041	671.477	76.799	143.189	128.697	687	182.901	532.273

EU BEEF TRADE - EXPORTS TO THIRD COUNTRIES (1981-94)
 UE COMMERCE DE VIANDE BOVINE - EXPORTATIONS A DESTINATION DES PAYS TIERS
 EU RINDFLEISCHSEKTOR - EXPORTE AUS DRITTLÄNDERN

Year	LIVE ANIMALS				MEATS					
	Calves	Number of head		TOTAL (a+b+c)	Tonnes Meat equivalent	Tonnes carcase weight				TOTAL (e+f+g+h+i)
		Adults	Pure-bred replacements			Fresh	Frozen	Salted, dried & smoked	Processed (cooked & uncooked)	
a	b	c	d	=	e	f	g	h	i	j
1981	7.591	360.696	32.972	401.259	100.282	183.364	340.052	763	37.725	662.186
1982	5.848	299.780	36.113	341.741	88.379	117.638	235.539	839	37.873	480.269
1983	4.039	339.611	53.854	397.504	102.984	144.620	316.004	828	38.326	602.762
1984	4.121	295.707	66.920	366.748	96.058	185.979	463.154	1.064	44.171	790.426
1985	4.613	145.362	124.789	274.764	72.030	157.967	532.799	1.013	40.841	804.650
1986	4.098	115.731	67.209	187.038	49.479	169.179	903.845	1.388	42.662	1.166.553
1987	3.309	77.527	87.119	167.955	43.498	133.927	694.189	1.142	36.341	909.097
1988	4.018	70.437	50.347	124.802	30.314	80.232	643.172	1.375	30.352	785.445
1989	3.162	58.864	52.790	114.816	30.596	81.337	880.608	1.833	29.236	1.023.610
1990	3.216	73.744	49.843	126.803	34.106	90.888	656.997	4.645	29.383	816.019
1991	3.194	157.395	166.629	327.218	80.942	143.827	1.029.712	1.442	68.943	1.324.866
1992	3.244	207.472	115.791	326.507	84.724	105.062	1.013.700	1.818	118.090	1.323.394
1993	3.143	400.385	78.910	482.438	143.237	104.248	887.175	1.965	91.858	1.228.483
1994	4.824	440.088	87.987	532.899	147.906	110.885	848.456	1.093	111.914	1.220.254

EU BEEF SECTOR: SUPPLY BALANCE SHEET AND SHORT/MID-TERM FORECASTS
U.E. VIANDE BOVINE : BILANS D'APPROVISIONNEMENT ET PREVISIONS A COURT-MOYEN TERME
EU RINDFLEISCH: VERSORGUNGSBILANZ UND KURZ- UND LANDFRISTIGE VORAUSSCHÄTZUNGEN

in thousand head/metric tonnes

	EU 12										EU 15			
	1991		1992		1993		1994		1995 (estimated)		1995 (forecast)		1996 (projected)	
		± %		± %		± %		± %		± %		± %		± %
Bovine population (1000 head)	84.675	-1,4	81.435	- 3,8	79.320	- 2,6	78.540	- 1,0	78.980	+ 0,6	84.320		84.000	- 0,4
Cow herd (1000 head)	33.385	- 1,5	32.165	- 3,7	31.825	- 1,1	31.830	- 0,0	31.770	- 0,2	33.790		33.650	- 0,4
Net Production ¹ (Tm)	8.723	+ 5,1	8.396	- 3,7	7.710	- 8,2	7.380	- 4,3	7.625	+ 3,3	8.100	+ 3,3	8.200	- 1,2
Meat Imports (Tm)	447		480		419		455				460		470	
Meat Exports (Tm)	1.244		1.239		1.085		1.072				900		850	
Variation in stocks (Tm)	+ 373		+ 155		- 448		- 555		- 160		- 160		0	
a) Public	1.011		1.166		718		163		0		3		0	
b) Privés	0		0		0		0		0		0		0	
Available for consumption (Tm)	7.553	+ 2,0	7.482	- 0,9	7.492	+ 0,1	7.318	- 2,3	7.400	+ 1,1	7.820		7.820	- 0,0
in kg/capita	21,8		21,6		21,5		21,0		21,1		21,0		20,9	
Gross Internal Production ² (Tm)	8.705		8.378	- 3,8	7.824	- 6,6	7.445	- 4,8	7.650	+ 2,8	8.120		8.200	+ 1,0
% Self Sufficiency	115,3		112,0		104,4		101,7				103,8		104,9	
Public Intervention (Tm)														
a) Purchases	1.027		890		165		0				0		0	
b) Sales	766				780		393				160		0	

¹ Net Production = Total Slaughtering

² Gross Internal production = Net Production - Live Animal Balance

ANNEX VII

EU SPECIAL PREMIUM MALE BOVINE ANIMALS
UE PRIME SPECIALE BOVINS MALES
EU SONDERPRÄMIE MÄNNLICHER RINDER

Number of bovine animals having received the premium (R. (EEC) No. 468/87 and 805/68)
 Nombre de bovins ayant bénéficié de la prime (R. (CEE) N° 468/87 et 805/68)
 Anzahl der Rinder, für welche die Prämie gewährt wurde (R. (EWG) Nr. 468/87 und 805/68)

Member State (reference year)	1992	1993			1994 (a)			Ceiling 1993-94(b)	Ceiling 1995 (c)
		1st age	2nd age	of which bulls	1st age	2nd age	of which bulls		
Belgique/België	331.487	223.842	48.376	np	236.202	49.799	48.311	331.487	293.211
Danmark	335.493	295.489	7.998	np	287.058	10.568	8.682	335.493	324.652
Deutschland ('90)	2.582.833 *	884.277 **	393.634 **	369.839	1.784.041 **	438.723 **	421.127 **	3.653.183	3.092.667
Ellas	143.337	122.606	6.330	np	137.092 §§	6.500 §§	6.000 §§	143.337	140.130
España	536.584 *	460.151 **	32.466 **	np	520.220 **	27.840 **	27.720 **	561.584	551.552
France	2.262.064	1.580.917	633.393	np	1.726.033	479.723	272.769	2.262.064	1.903.922
Ireland	1.547.651	544.286	1.137.958	np	959.138	816.301	3.279	1.547.651	1.286.521
Italia ('91)	794.000 §	533.033 §	25.326 §	np	629.191	24.771	24.771	894.948	824.885
Luxembourg	21.593	16.813	3.875	np	19.999	4.803	2.031	21.593	19.300
Nederland ('91)	281.797 §	223.789	8.809	00	166.244	13.023	13.023	264.000	264.000
Portugal	141.930	140.000	16.565	np	154.897	19.568	19.568	141.930	154.997
United Kingdom ('91)	1.381.234	<u>1.404.041</u>	<u>683.272</u>	13.652	<u>1.380.183</u>	<u>745.131</u>	23.515	1.419.811	1.419.811
Österreich									423.400
Suomi/Finland									250.000
Sverige									250.000
TOTAL 12	10.360.003	6.429.244	2.998.002		8.000.298	2.636.750	870.796	11.516.981	10.280.548
TOTAL 15									11.203.948

Legend:

§ Provisional figures - §§ = Estimated figures - np= not provided

* Does not include new Länder (NBL) or Canarias - ** = including NBL or Canarias

Underlining Proportional reduction applies due to regional ceiling being exceeded (e.g. 1993 UK claims for first age bracket = 1.857.372 head)

(a) Provisional figures. In the case of DK and NL the figures refer to applications.

(b) Provisional ceiling for 1993-94, including rights of NBL (780.000) for DE and Canarias (25.000) for ES

(c) Ceiling as amended by Reg. No. 1884/94.

86

ANNEX VIII

EU SPECIAL PREMIUM MALE BOVINES: PREMIUMS AND PRODUCTION
 UE PRIME SPECIALE BOVINE: PRIMES ET PRODUCTION
 EU RINDERSONDERPRÄMIE: PRÄMIEN UND ERZEUGUNG

Member State	Year	Number of head (x1000)			Percentage (c)	
		Production (a)	Premiums (b)	Ceilings		
				1993-94		1995
België/Belgique	92	310,8	331,5		106,7	
	93	320,7	223,8		69,8	
	94	315,9	236,2	331,5	293,2	74,8
Danmark	92	433,2	335,5		77,4	
	93	400,0	295,5		73,9	
	94	355,7	287,1	335,5	324,7	80,7
Deutschland	92	2.774,3	2.582,8		93,1	
	93	2.328,1	884,3		38,0	
	94	2.082,0	1.784,0	3.653,2	3.092,7	85,7
Ellas	92	201,2	143,3		71,2	
	93	186,5	122,1		65,5	
	94	183,6	137,1	143,3	140,1	74,7
España	92	1.144,9	536,6		46,9	
	93	1.023,5	460,2		45,0	
	94	876,0	520,2	561,6	551,6	59,4
France	92	1.673,1	2.262,1		135,2	
	93	1.482,9	1.580,9		106,6	
	94	1.397,7	1.726,0	2.262,1	1.908,9	123,5
Ireland	92	939,1	1.547,7		164,8	
	93	828,2	544,3		65,7	
	94	650,0	959,1	1.547,7	1.286,5	147,6
Italia	92	2.330,6	794,0		34,1	
	93	2.194,3	533,0		24,3	
	94	2.124,4	629,2	834,8	824,9	29,6
Luxembourg	92	8,5	21,6		254,1	
	93	9,0	16,8		186,7	
	94	8,8	20,0	21,6	19,3	227,3
Nederland	92	488,7	281,8		57,7	
	93	434,0	223,8		51,6	
	94	437,9	166,2	264,0	264,0	38,0
Portugal	92	247,2	141,9		57,4	
	93	245,5	140,0		57,0	
	94	211,9	154,9	141,9	154,9	73,1
United Kingdom	92	1.675,3	1.381,2		82,4	
	93	1.486,9	1.404,0		94,4	
	94	1.539,8	1.380,2	1.419,8	1.419,8	89,6
EU TOTAL	92	12.216,0	10.360,0		84,8	
	93	10.939,7	6.429,2		58,8	
	94	10.183,7	8.000,3	11.517,0	10.280,5	78,6
Legend:	(a)	Eurostat = Net Production (slaughterings) of bullocks+bulls.				
	(b)	Animals receiving first age bracket premium (provisional).				
	(c)	$(a/b \times 100) = \% \text{ of animals receiving premium, in relation to animals slaughtered}$				

ANNEX IX

BEEF DESEASONALIZATION PREMIUM
PRIME BOVINE A LA DESEASONNALISATION
SAISONNEUTZERRUNGSPRÄMIE IN RINDFLEISCHSEKTOR

Member State	Year	Number of Bullocks slaughtered *	% of bullocks slaughtered		Number of animals receiving premium
			Sep-Nov	Jan-Apr	
Ireland	1991	923.200	48,0	24,9	
	1992	926.600	49,6	23,2	
	1993	813.200	40,8	32,7	239.456
	1994	631.300	41,2	35,7	195.331
Northern Ireland (UK) **	1991	235.000	44,0	27,4	
	1992	250.000	40,2	30,6	
	1993	206.000	28,7	42,0	90.617
	1994	219.000	28,9	40,7	86.835
Deutschland	1991	46.200	78,0	8,5	
	1992	47.000	74,4	10,9	
	1993	39.900	62,5	20,6	9.533
	1994	41.000	55,7	29,0	13.384
Danmark	1991	4.500	90,0	-	
	1992	4.800	72,9	12,5	
	1993	4.600	65,0	19,6	692
	1994	5.200	46,0	44,2	1.886
EU TOTAL	1993				340.298
	1994				297.436
Legend:					
	(*)	Eurostat = Net Production (slaughterings) of bullocks (figures rounded).			
	(**)	UK information			

ANNEX X

BEEF PREMIUMS IN GERMANY (1989-95)
PRIMES BOVINES EN ALLEMAGNE (1989-95)
RINDERPRÄMIEN IN DEUTSCHLAND (1989-95)

Type of animal (x1000 head)	Neue Bundesländer					Alte Bundesländer			
	1989	1992	1993	1994	1995(d)	1989	1992	1993	1994
Males - stocks > 6 months (a)	1271,6	475,5	420,2	407,0		2941,0	2665,0	2648,0	2508,7
- premiums - 1st age (b)	-	177,9	230,8	252,2		0,0	2582,8	630,5	1531,8
- 2nd age bracket	-	n.a	94,9	88,1	400,0	-	n.a.	275,0	350,7
Cows - stocks dairy herd (a)	1958,0	1036,0	1058,3	1041,2		6886,0	4329,2	4242,7	4232,1
- stocks suckler herd (a)	16,6	98,7	119,2	166,2		281,0	408,4	433,6	457,0
(c) - suckler cow premiums	-	91,7	114,4	144,1	179,3	81,0	336,2	298,8	351,6
Legend: NBL=Neue Bundesländer; ABL=Alte Bundesländer; D=Deutschland; n.a.= not applicable.									
(a) December livestock census									
(b) Male Regional ceilings (1995): NBL=660.323; ABL=432.344; D=3.092.667									
(c) Suckler Cow ceilings: NBL=180.000; ABL=471.122; D=651.122									
(d) Estimated applications for 1995									

EWE PREMIUM CLAIMS IN GERMANY (1989-95)
DEMANDES A LA PRIME OVINE EN ALLEMAGNE (1989-95)
MUTTERSCHAFPRÄMIENANTRÄGE IN DER BRD (1989-95)

Neue Bundesländer							
Year	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995
Breeding ewes in census	1.040.849	799.584	533.342	471.234	473.388	486.211	-
Ewes for which premium claimed	-	611.852	638.919	550.573	521.703	528.135	553.805
Number of producers	-		5.639	4.329	3.630	3.768	3.805
Average claim per producer	-		113	127	144	140	146
Alte Bundesländer							
Year	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995
Ewes for which premium claimed	1.267.825	1.427.358	1.423.928	1.362.015	1.230.699	1.239.463	1.199.121
Number of producers	27.051	29.247	29.152	28.392	25.474	24.079	22.358
Average claim per producer	47	49	49	48	48	51	54
Deutsche Bundesrepublik							
Year	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995
Ewes for which premium claimed	1.267.825	2.039.210	2.062.847	1.912.588	1.752.402	1.767.598	1.752.926
Number of producers	27.051	29.247	34.791	32.721	29.104	27.847	26.164
Average claim per producer	47	70	59	58	60	63	67

Eri maataloustuotteita koskevat hintaehdotukset ecuina

Tuote ja hintalaji tai määrä (Soveltamisaika)		1995/96 Päätökset		Ehdotukset 1996/97	
		Määrä ecuina/t	% muutos	Määrä ecuina/t	% muutos
1		2	3	4	5
Viljat	1.7.96-30.6.97				
-	Interventiohintaa	119.19	-7.4	119.19	0
-	Tasausmaksu (1)	54.34	+28.6	54.34	0

Riisi	1.9.96-31.8.97				
-	Interventiohintaa - kuorimaton riisi	373.84	0	351	-6.11

Sokeri	1.7.96-31.8.97				
-	Sokerijuurikkaan perushinta	47.67 63.19	0 0	47.67 63.19	0 0
-	Valkoisen sokerin interventiohintaa (2)				

Oliiviöljy	1.11.96-31.10.97				
-	Tuottajatavoite- hintaa	3.837.7 1.919.2	0 0	3.837.7 1.919.2	0 0
-	Interventiohintaa (3)	2.295.0 1.422.0	0 0	2.295.0 1.422.0	0 0
-	Edustava markkinahinta	120.7	0	120.7	0
-	Tuotantotuki				
-	Kulutustuki				

- (1) Kerrottava tavanomaisella alucellisella viljasadolla, jotta saadaan maksu ecuina/ha.
- (2) ecua/100 kg.
- (3) Sen jälkeen, kun on sovellettu mukauttamista korkeimman taatun kynnnyksen ylitettyä.

Eri maataloustuotteita koskevat hintachdotukset ecuina

Tuote ja hintalaji tai määrä (Soveltamisaika)		1995/96 Päätökset		Ehdotukset 1996/97	
		Määrä ecuina/t	% muutos	Määrä ecuina/t	% muutos
1		2	3	4	5
Pellavansiemen -	1.8.96-31.7.97 Kiinteä tuki (kuitu) (/ha)	935.65	0	935.65	0
Hamppu -	1.8.96-31.7.97 Kiinteä tuki (/ha)	774.74	0	774.74	0
Silkkiiästoukat -	1.4.96-31.3.97 Tuki/silkkiiäis- munalaatikko	133.26	-0.05	133.26	0
Puuvilla - -	1.9.96-31.8.97 Kohdehinta Vähimmäishinta	1.063.0 1.009.0	0 0	- -	- -

Maito -	1.7.96-30.6.97 Tavoitehinta	309.8	0	309.8	0
Voi -	Interventiohinta	3.282	0	3.282	0
Rasvaton maitojauhe -	Interventiohinta	2.055.2	0	2.055.2	0

Naudanliha/vasikanliha -	1.7.96-30.6.97 Ohjehinta	2.383.9	0	-	-
-	täysikasvuisille nautaeläimille	3.475.0	-5.5	3.475.0	0
-	Interventiohinta R3 ruhoille				
		1995		1996	
-	Urospuolisten nautaeläinten palkkio (kalenterivuosi) (1)	108.68	+20	108.68	0
-	Emolehmäpalkkio (kalenterivuosi) (1)	144.90	+26	144.90	0

Lampaanliha -	2.1.96-1.1.97 Perushinta (ruhon paino)	5.040.7	0	5.040.7	0
------------------	--	---------	---	---------	---

- (1) Ecu/eläin. Vaaditun tiheyden vaihteluväli on LU 3 - 2.5/ha. Muut palkkiot (kausiporrastuspalkkio, teurastuspalkkio, laajaperäistäminen) pidetään vuoden 1992 toukokuun uudistuksen yhteydessä sovitulla tasolla.

Eri maataloustuotteita koskevat hintachdotukset ecuina

Tuote ja hintalaji tai määrä (Sovellettamisaika)		1995/96 Päätökset		Ehdotukset 1996/97	
		Määrä ecuina/t	% muutos	Määrä ecuina/t	% muutos
1		2	3	4	5
Sianliha	1.7.96-30.6.97				
-	Perushinta (ruhon paino)	1,509.39	-3.8	1,509.39	0

Hedelmät ja vihannekset - Perushinta					
-	Kukkakaalit	-	0	-	0
	1.5.96-30.4.97	-	0	-	0
-	Tomaatit	-	0	-	0
	11.6.96-30.11.96	-	0	-	0
-	Persikat	-	0	-	0
	1.6.96-30.9.96	-	0	-	0
-	Sitruunat	-	0	-	0
	1.6.96-31.5.97	-	0	-	0
-	Päärynät	-	0	-	0
	1.7.96-30.4.97	-	0	-	0
-	Syötäväksi tarkoitettut	-	0	-	0
	viinirypäleet	-	0	-	0
	1.8.96-20.11.96	-	0	-	0
-	Omenat				
	1.8.96-31.5.97				
-	Mandariinit				
	16.11.96-28.2.97				
-	Makeat appelsiinit				
	1.12.96-31.5.97				
-	Aprikoosit				
	1.6.96-31.7.96				
-	Munakoisot				
	1.7.96-31.10.96				
-	Klementiinit				
	1.12.96-15.2.97				
-	Satsumat				
	16.10.96-15.1.97				
-	Nektariinit				
	1.6.96-30.8.96				

Pöytäviini (1)					
1.9.96-31.8.97	3,828	0	3,828	0	
- Ohjehinta R I - tyyppi	3,828	0	3,828	0	
- Ohjehinta R II - tyyppi	62,150	0	62,150	0	
- Ohjehinta R III - tyyppi	3,828	0	3,828	0	
- Ohjehinta A I - tyyppi	82,81	0	82,81	0	
- Ohjehinta A II - tyyppi	94,57	0	94,57	0	
- Ohjehinta A III - tyyppi					

Tupakka (Palkkiot)					
I.	Flue cured	2.709,65	0	2.709,65	0
II.	Light air cured	2.167,48	0	2.167,48	0
III.	Dark air cured	2.167,48	0	2.167,48	0
IV.	Fire cured	2.383,62	0	2.383,62	0
V.	Sun cured	2.167,48	0	2.167,48	0
VI.	Basmas	3.754,15	0	3.754,15	0
VII.	Katerini	3.185,41	0	3.185,41	0
VIII.	Kaba Koulak	2.276,15	0	2.276,15	0

(1)

R I, R II ja A I ilmaistuna ccua%/hl.
R III, A II ja A III ilmaistuna ccua/hl.

Tab 2

VAKAUTTAJAT JA TUOTANTOKYNNYKSET

	1994/1995			1995/1996			1996/1997
	Sovellettavat kiintiöt tai TEM	Markkinatilanne	Ylitys	Sovellettava ehdotettu kiintiö tai määrä	Markkinatilanne	Ylitys	Sovellettava ehdotettu kiintiö tai määrä
SOKERI (VALKOINEN SOKERI AM.)	EUR-12 Kiintiö A: 11 187 Mt Kiintiö B: 2 488 Mt	EUR-12 tuotanto Mt Kiintiö A: 10 897 Kiintiö B: 2 406 Sokeri C: 2 225 Yhteensä: 15 528		EU-15 Kiintiö A: 11 974 Mt Kiintiö B: 2 699 Mt	EU-15 tuotanto Mt (e) Kiintiö A: 11 721 Kiintiö B: 2 420 Sokeri C: 2 030 Yhteensä: 16 180		EU-15 kiintiöt muuttumattomat
ISOGLUKKOOSI	EUR-12 Kiintiö A: 240 743 t Kiintiö B: 50 342 t	Tuotanto kiintiöiden sisällä		EU-15 Kiintiö A: 251 588 t Kiintiö B: 51 427 t	EU-15 tuotanto (e) Kiintiö A: 251.588 t Kiintiö B: 51.427 t C: 0 t		EU-15 kiintiöt muuttumattomat
INULINISIIRAPPI				EU-15 Kiintiö A: 261 562 t Kiintiö B: 61 598 t	EU-15 tuotanto (e) Kiintiö A: 127 000 t Kiintiö B: 0 t Kiintiö C: 0 t		EU-15 kiintiöt muuttumattomat
OLIIVIÖLJY	EUR-12 TEM: 1 350 000 t	Arvioitu tuotanto: 1 408 023 t (Asetus 2540/95)	Lopullinen tuotanto 94/95 vahvistetaan heinäkuussa 1996	Sama TEM kuin vuonna 1994/95 1 350 000 t	Tuotanto (e): 1 230 000 t	Ei odoteta ylitystä	EU-15 TEM: 1 350 000 t
VIINI	Pakollinen tislaukset: Hinta perustuu pakollisten tislauksetjärjestelmien kattamaan määrään seuraavasti: 50% ohjehinnasta 10%:ia käytetystä määrästä vastaavaa määrää varten: 7.5% hinnasta loppua varten	Poikkeuksellisen lyhyt satokausi. Vahvat hinnat. Pakollisesta tislauksesta ei ole vielä ilmoitettu. Asiaa tarkasteltava uudelleen helmikuun 1995 loppuun mennessä.	Ei pakollista tislauksetta.	Pakollinen tislaukset: Hinta perustuu pakollisten tislauksetjärjestelmien kattamaan määrään seuraavasti: 50% ohjehinnasta 10%:ia käytetystä määrästä vastaavaa määrää varten: 7.5% hinnasta loppua varten	Edelleenkin lyhyt satokausi. Vahvat hinnat, erityisesti Italiassa. Ei pakollista tislauksetta. Lopullinen päätös helmikuun 1996 loppuun mennessä.	Luultavasti ei päätetä pakollisesta tislauksesta.	Uudistuksesta keskustellaan. Ei luultavasti muutoksia tälle vuodelle.
TUPAKKA	EUR-12 kiintiö: 350 000 t lehtitupakkaa. Jaettu lajikkeen perusteella	Tuotanto kiintiöiden sisällä		EU-15 yleinen kiintiö: 350 600 t jaettu lajikkeen ja lajikeryhmien perusteella	Tuotanto kiintiöiden sisällä		Ei suunniteltuja muutoksia

5

	1994/1995			1995/1996			1996/1997
	Sovellettavat kiintiöt tai TEM	Markkinatilanne	Ylitys	Sovellettava ehdotettu kiintiö tai määrä	Markkinatilanne	Ylitys	Sovellettava/ehdotettu kiintiö tai määrä
PUUVILLA	TEM: 701 000 t	EUR-12 tuotanto: 1 318 011	Tuen vähentäminen: 23.843 ECU/100 kg vuonna 1994/95	TEM: 1 031 000 t Espanja: 249 000 t Kreikka: 782 000 t	Arvioitu tuotanto: Kreikka: 1 250 000 t Espanja: 97 500 t	Tuen vähentäminen: Kreikka: 40% Espanja: 0%	TEM: 1 031 000 t Espanja: 249 000 t Kreikka: 782 000 t
TUOREET TOMAATIT	EUR-12 interventiokynnys: 600 800 t	Poistot: 50 220 t	Ei ylitystä	EU-15 interventiokynnys: 607 200 t	Poistot (väliaikainen): 20 000 t		Uudistuksesta keskustellaan neuvostossa
KUKKAKAALIT	EUR-12 interventiokynnys: 64 300 t	Poistot: 194 319 t	Ylitys: 5%	EU-15 interventiokynnys: 63 800 t (3% kulutusta varten tuotetusta keskimääräisestä määrästä, lukuun ottamatta tuotteita jalostusta varten, viimeisen viiden vuoden aikana)	Poisto: ei sovellettavissa		Uudistuksesta keskustellaan neuvostossa
NEKARIINIT	EUR-12 interventiokynnys: 83 100 t	Poistot: 191 523 t	Ylitys: 20%	EU-15 interventiokynnys: 90 800 t (10% tuotetusta keskimääräisestä määrästä, sama perusta kuin kukkakaaleilla)	Poisto: ei sovellettavissa		Uudistuksesta keskustellaan neuvostossa
PERSIKAT	EUR-12 interventiokynnys: 303 600 t	Poistot: 799 262 t	Ylitys: 20%	Interventiokynnys: 304 600 t (12% tuotetusta keskimääräisestä määrästä, sama perusta kuin kukkakaaleilla)	Poisto: ei sovellettavissa		Uudistuksesta keskustellaan neuvostossa
OMENAT	Interventiokynnys EUR-12: 257 800 t EU-15: 260 000 t	Poistot: 629 014 t	Ylitys: 9%	Interventiokynnys: 281 200 t (3% tuotetusta keskimääräisestä määrästä, sama perusta kuin kukkakaaleilla)	Poisto: ei sovellettavissa		Uudistuksesta keskustellaan neuvostossa

	1994/1995			1995/1996			1996/1997
	Sovellettavat kiintiöt tai TEM	Markkinatilanne	Ylitys	Sovellettava/ehdotettu kiintiö tai määrä	Markkinatilanne	Ylitys	Sovellettava/ehdotettu kiintiö tai määrä
APPELSIINIT	EUR-12 interventiokynnys: 1 179 900 t	Poistot: 220 659 t	Ylitys: 9%	Interventiokynnys: 1 202 000 t (10% viimeisen viiden vuoden aikana tuotetusta keskimääräisestä määrästä lisätynä 752 392 t:lla)	Poisto: ei sovellettavissa		Uudistuksesta keskustellaan neuvostossa
SITRUUNAT	EUR-12 interventiokynnys: 363 000 t	Poistot: 6 476 t	Ylitys: 10%	Interventiokynnys: 361 600 t (10% viimeisen viiden vuoden aikana tuotetusta keskimääräisestä määrästä lisätynä 250 993 t:lla)	Poisto: ei sovellettavissa		Uudistuksesta keskustellaan neuvostossa
SATSUMAT	EUR-12 interventiokynnys: 177 200 t	Poistot: 589 t	Ei ylitystä	Kynnys: 176 800 t (10% viimeisen viiden vuoden aikana tuotetusta keskimääräisestä määrästä lisätynä 150 000 t:lla)	Poisto: ei sovellettavissa		Uudistuksesta keskustellaan neuvostossa
KLEMENTIINIT	EUR-12 interventiokynnys: 130 600 t	Poistot: 40 880 t	Ei ylitystä	Interventiokynnys: 128 600 t (10% viimeisen viiden vuoden aikana tuotetusta keskimääräisestä määrästä)	Poisto: ei sovellettavissa		Uudistuksesta keskustellaan neuvostossa
MANDARIINIT	EUR-12 interventiokynnys: 36 300 t	Poistot: 4 497 t	Ylitys: 2%	Interventiokynnys: 36 300 t (10% viimeisen viiden vuoden aikana tuotetusta keskimääräisestä määrästä)	Poisto: ei sovellettavissa		Uudistuksesta keskustellaan neuvostossa
JALOSTETUT TOMAATIT	<u>Kokonaiskiintiö:</u> tiiviste: 4 317 339 t <u>kuoritut:</u> 1 543 228 t <u>muut:</u> 736 220 t			<u>Kokonaiskiintiö:</u> tiiviste: 4 317 339 t <u>kuoritut:</u> 1 543 228 t <u>muut:</u> 736 220 t	Poisto: ei sovellettavissa		Uudistuksesta keskustellaan neuvostossa
KUIVATUT VIINIRYPÄLEET	Taattu enimmäisalue korintit, sultaanirusinat ja Moscatel-lajikkeet: 53 000 ha		Ei ylitystä	Taattu enimmäisalue korintit, sultaanirusinat ja Moscatel-lajikkeet: 53 000 ha	Poisto: ei sovellettavissa		Taattu enimmäisalue korintit, sultaanirusinat ja Moscatel-lajikkeet: 53 000 ha
WILLIAMS- PÄÄRYNÄT	EUR-12 taattu kynnys: 102 805 t		Ylitys: 3.25%	Sama kynnys kuin vuonna 1994/95 EU-15: 102 805 t	Poisto: ei sovellettavissa	Ylitys: 17.84%	Uudistuksesta keskustellaan neuvostossa

64

	1994 1995			1995 1996			1996/1997
	Sovellettavat kiintiöt tai TEM	Markkinatilanne	Ylitys	Sovellettava ehdotettu kiintiö tai määrä	Markkinatilanne	Ylitys	Sovellettava/ehdotettu kiintiö tai määrä
PERSIKAT SOKERILIEMESSÄ	EUR-12 taattu kynnys: 582 000 t		Ei ylitystä	Sama kynnys kuin vuonna 1994/95 EU-15: 582 000 t	Poisto: ei sovellettavissa	Ei ylitystä	Uudistuksesta keskustellaan neuvostossa
MAITO	EUR-12 kiintiö Tukkukaupakiintiö: 107 062 302 t Suoramyyntikiintiö: 1 983 627 t		Ei ylitystä EU:n tasolla, mutta ylitys Belgiassa, Tanskassa, Kreikassa, Irlannissa, Luxemburgissa, Alankomaissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.	EU-15 kiintiö: Tukkumyyntikiintiö: 114 909 302 t Suoramyyntikiintiö: 2 363 627 t ("SLOM" määrät uusille jäsenvaltioille: 380 000 t)		Ei odoteta ylitystä EU:n tasolla, mutta mahdollinen ylitys joissakin jäsenvaltioissa	EU-15 kiintiö: Tukkumyyntikiintiö: 114 909 302 t Suoramyyntikiintiö: 2 363 627 t ("SLOM" määrät uusille jäsenvaltioille: 380 000 t)

Q.7

TALOUDELLISTEN INDEKSIEN REAALINEN KEHITYS VUODESTA 1980 VUOTEEN 1994

EUR-12

Indeksi perustuu vuosiin 1989-90-91 = 100

Vuodet	EMOTR:n tukiosaston menot (1) (5)	BKT kokonaisuus määrä (2)	Maatalouden lopputuotos (2)	Maatalouden työllisyys VTY:nä ilmaistuna	Maatalouden lopputuotos työllistettyä henkilöä kohti (2)	Maatalouden NAL (1)	NAL VTY:tä kohti (1)	Tuki-hinnat (3)	Tuottaja-hinnat (4)	Väliuotteen hinnat (4)

(1) Reaalinen (BKT-deflaattori)

(2) Vakiohintoina

(3) Painotettu keskiarvo sellaisten tuotteiden tukihinnoille (interventiohinnat tai vastaavat), joilla on yhteiset hinnat; reaaliarvo kansallisina valuuttoina (BKT-deflaattori), 1989-90-91 = 100

(4) Painotettu keskiarvo kaikille tuotteille ja väliuotteenkäytölle ecuna EUR-10:n osalta korotettuna kuluttajaindeksillä.

(5) Talousarvio 1987: 1 päivästä tammikuuta 31 päivään lokakuuta 1987.

Talousarvio 1988: 1 päivästä marraskuuta 1987 15 päivään lokakuuta 1988.

Talousarviosta 1989 lähtien: 16 päivästä lokakuuta vuonna n 15 päivään lokakuuta vuonna n+1.

BKT: Bruttokansantuote markkinahintaan

NAL: Nettoarvonlisä tuotannon tekijähintaan.

VTY: Vuotuinen työyksikkö

61

TRENDS IN ECONOMIC INDICES FROM 1980 TO 1994 IN REAL TERMS

- EUR 12 -

Index based on 1989-90-91 = 100

YEARS	Expenditures EAGGF- Garantee (1) (5)	GDP total (2)	Final agricult. output (2)	Employment in agric. in AWU	Final agric. output per pers. empl. (2)	NVA agric. (1)	NVA per AWU (1)	Support prices (3)	Producer prices (4)	Prices of intermediate consumption (4)
1980	70.8	78.9	89.4	136.7	65.4	114.5	83.8	132.6	129.2	127.2
1981	62.9	78.9	88.0	130.1	67.6	110.2	84.7	134.4	130.3	131.1
1982	64.8	79.7	92.7	125.6	73.8	117.5	93.6	135.7	127.6	128.9
1983	78.0	81.0	93.4	123.6	75.6	111.5	90.2	132.1	124.6	129.0
1984	85.5	82.9	95.4	121.1	78.8	112.1	92.6	126.8	122.0	129.8
1985	88.1	84.9	95.6	118.5	80.7	105.9	89.4	123.6	116.7	124.1
1986	96.5	87.4	96.6	115.0	84.0	103.8	90.3	119.1	110.8	112.9
1987	97.8	89.9	97.6	112.1	87.1	98.9	88.2	111.5	105.4	106.2
1988	108.9	93.7	98.2	108.7	90.3	98.1	90.2	107.2	103.7	104.8
1989	95.4	97.2	99.3	103.6	95.8	104.5	100.9	104.4	105.1	104.2
1990	94.1	100.1	99.4	102.8	96.7	101.5	98.7	100.4	102.2	101.3
1991	110.5	102.7	100.6	97.2	103.5	98.5	101.3	95.2	97.8	98.7
1992	106.8	103.9	103.3	92.2	112.0	92.2	100.0	90.3	89.3	95.4
1993	118.0	103.5	100.7	87.4	115.2	87.8	100.5	94.0	84.8	94.6
1994	111.3	106.5	99.8	85.1	117.3	91.0	106.9	87.8	85.4	92.4

(1) in real terms (GDP deflator).

(2) in constant prices.

(3) Weighted average, for products with common prices, of support prices (intervention price or equivalent);
in national currency real terms (GDP deflator). 1989-90-91 = 100.

(4) Weighted average of all products and intermediate consumption in ECU, EUR-10, deflated by the consumer index.

(5) Budget 1987 : from 1st january to 31st october 1987.

Budget 1988 : from 1st november 1987 to 15th october 1988.

from Budget 1989 : from 16th october year n to 15th october year n+1.

GDP : Gross Domestic Product at market prices.

NVA : Net Value Added at factor cost.

AWU : Annual Work Unit

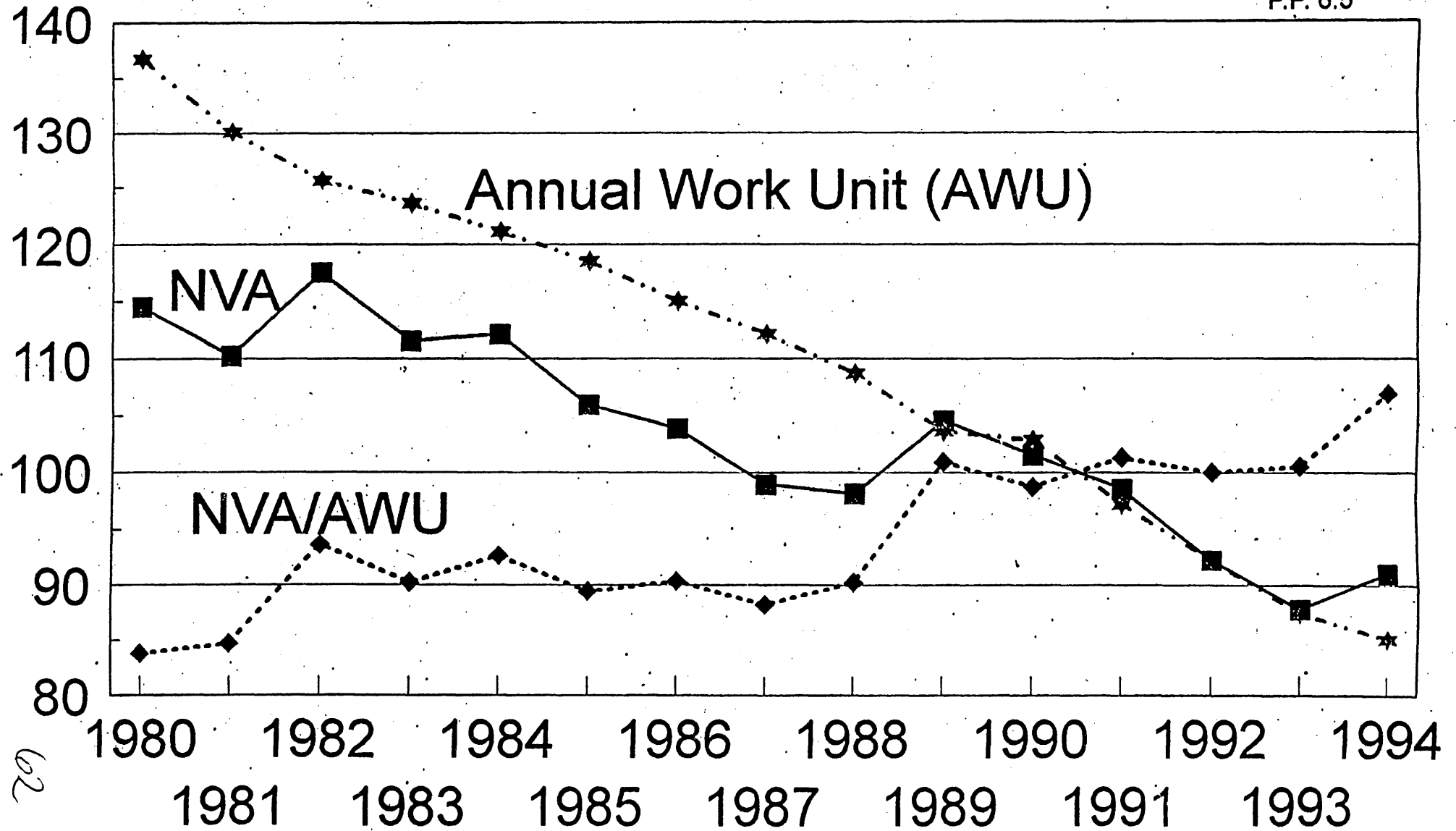
6/1 bis

TABLE 3

Net Value Added and Employment

Agricultural indices in real terms (1989-90-91 = 100)

P.P. 6.5

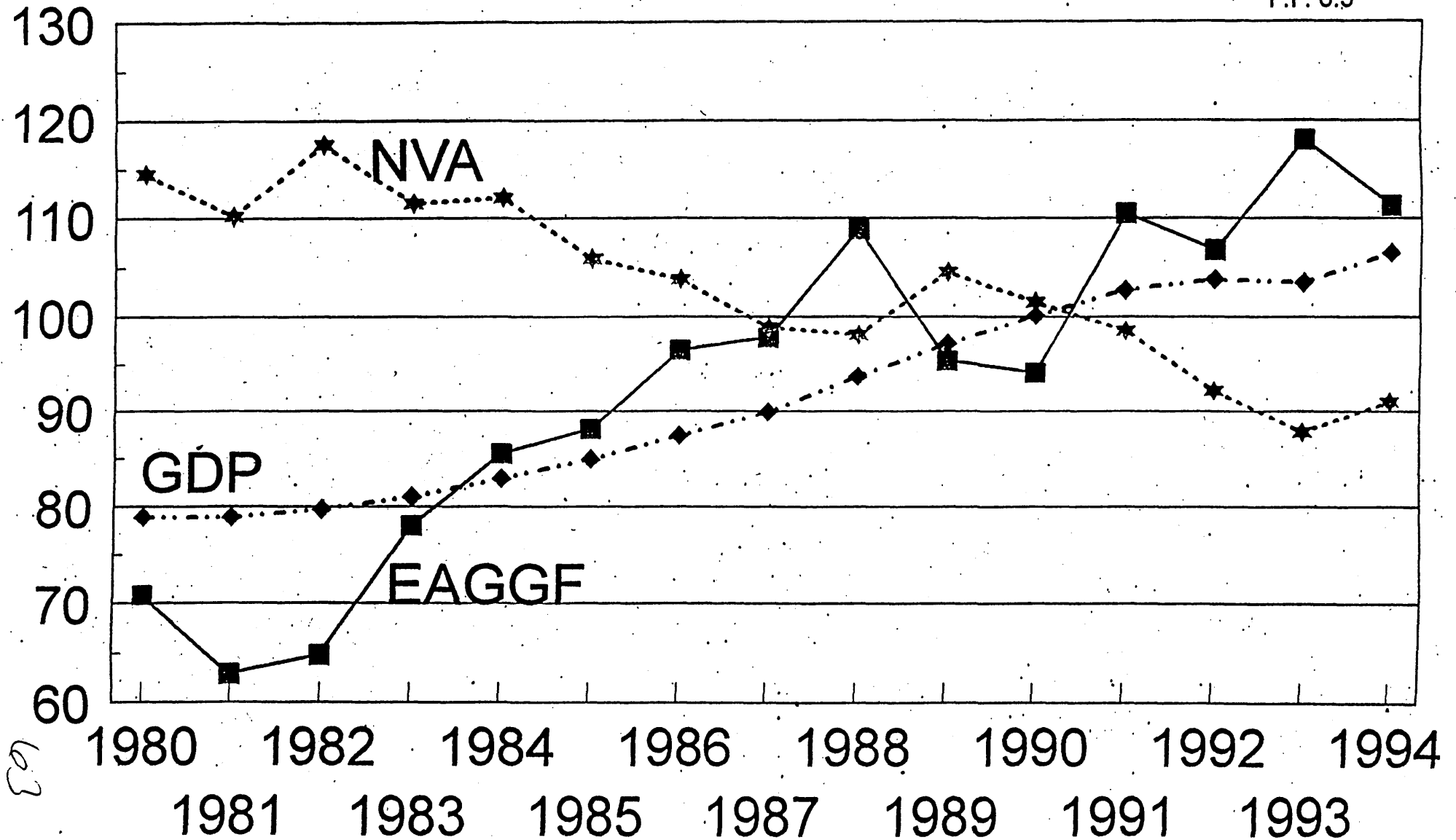

62

Trends in agricultural economic indices

in real terms (1989-90-91 = 100)

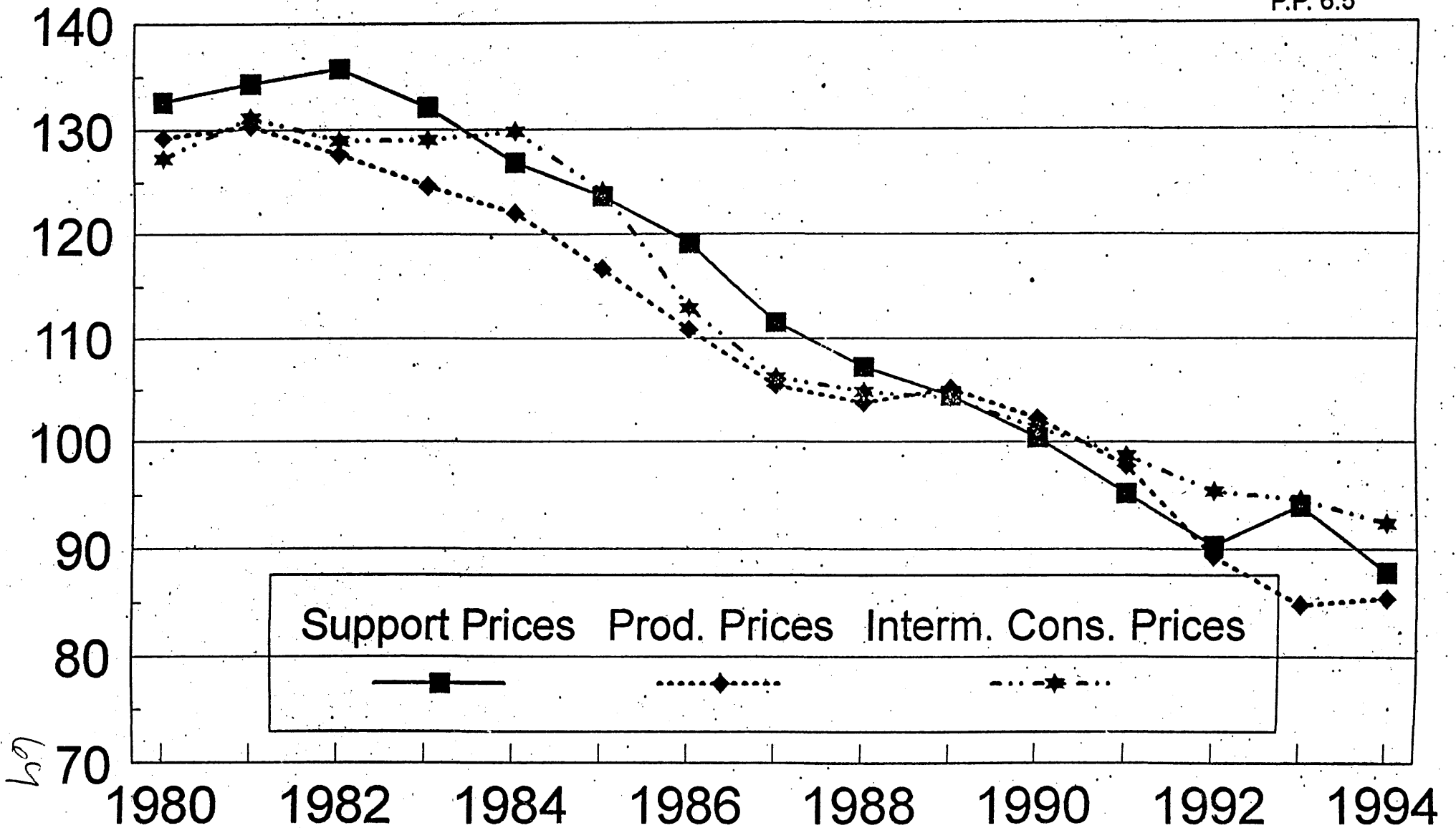
P.P. 6.5

Agricultural price indices

in real terms (1989-90-91 = 100)

P.P. 6.5

ISSN 1024-4492

KOM(96) 44 Nide I

ASIAKIRJAT

FI

03

Luettelonumero : CB-CO-96-068-FI-C

ISBN 92-78-00571-1

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto

L-2985 Luxemburg

65